

svensk **FALLSKÄRMS SPORT**

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin

NUMMER TRE 2019

ÅRGÅNG 48

Umeå, det värsta tänkbara
Svenska mästerskapen **2019** avgjorda
Hopp Sverige – gemenskap, respekt och kärlek

CYPRES

Reliability

made in

Germany

ALLT UNDER KONTROLL?

KOLLA DIG SJÄLV – KOLLA DINA VÄNNER

VI KONTROLLERAR DIN CYPRES

Eftersom gränsen är hårfin mellan liv och död när något går fel i vår sport, tror vi att förebyggande underhåll är ett bra förhållningssätt och en av de utgångspunkter som gör CYPRES unik. Vi sätter värde på ta hand om potentiella problem innan de inträffar. Det är därför vi erbjuder två sekventiella underhåll. Din CYPRES informerar dig om datum som den sedan minns i ett helt år.

photo: Juan Mayer

WWW.CYPRES.CC

Sorg och saknad

Innehåll, nummer 3, 2019

När jag först skrev den här ledaren hade jag precis kommit hem från en helg i Bänkås, efter ett mycket trivsamt besök i Sundsvallsklubben. Som förstagångsbesökare i en av Sveriges mindre klubbar bidrog jag med att hjälpa till i manifestet för att ha något vettigt att göra under vistelsen, eftersom mina kryckor inte tillåter någon hoppning. Det var en fin helg med härlig gemenskap. Det är svårt att veta om det var Norrland eller den mindre klubben som fick mig att känna "att jag kunde vara mig själv för en stund", men under bilresan hem tänkte jag mycket på vilka känslor besöket hade framkallat.

Min hemmaklubb är en av Sveriges största och en fantastisk klubb som såklart ligger mig varmast om hjärtat, men eftersom jag aldrig tidigare besökt någon mindre klubb så fick jag en helt ny syn på klubbhoppning. Det finns så mycket själ och hjärta i en liten klubb. Man kämpar så hårt tillsammans för att bara få sin verksamhet att fungera. Alla yttre "hot" som äventyrar vår sports framtid blir så tydliga här. Jag känner stor beundran och kärlek till alla dem som jobbar så hårt i sin fallskärmsklubb.

Till Sundsvallsklubben och alla andra klubbar vill jag säga; Fortsätt med det grymma arbete ni gör för att vår sport ska leva vidare. Ni är fantastiska!

Med den känslan kom jag tillbaka hem från Norrland och jag önskar så innerligt att saker och ting hade kunnat få vara precis så. Att alla klubbar stora som små hade fortsatt hoppa vidare resten av sommaren och tillsammans skapat magiska hoppminnen. Istället händer den fruktansvärda och obegripligt tragiska flygolyckan i

Umeå. Jag har inte ord för hur sorgligt det är och hur ledsen jag är för alla närmast anhöriga, klubbkamraterna och hela hoppssverige. Vi är som en enda stor familj och därför påverkar det oss alla.

Men just för att vi är en familj så har jag förstått att klubben i Umeå har känt att de fått otroligt fint stöd från alla hoppvänner och klubbar i hela Sverige och jag hoppas att det ska hjälpa dem att gå vidare och att ta sig igenom den här tragedien.

Det blir stora kontraster i den här tidningen. Både sorg och glädje. Vi kände i redaktionen att vi ändå ville belysa all glädje och det fina som vi alla upplever med hoppningen. Helt enkelt också för att hedra våra bortgångna kamraters minne. Så håll tillgodo med ett sommarnummer där du kan ta del av några höjdpunkter, likväl som du kan läsa om våra tävlande som gjort upp i olika svenska mästerskap.

Självt jobbar jag vidare i sommar med rehab och bemannar kansliet. Sommaren är oftast ganska lugn men i år känns det tyngre. Inte bara för tragedin i Umeå som såklart präglar allt, men också för att min kollega Petter kommer att avsluta sin tjänst efter sommaren. Efter tolv år som riksinstruktör kommer han nu slå in på en ny väg i sitt yrkesliv. Jag är genuint jätteglad för Petters skull, men kommer sakna honom som arbetskamrat otroligt mycket. Hans kunskap, erfarenhet, värme och humor som jag haft förmånen och glädjen av att få ta del av under flera år, kommer nu följas av känslor av tomhet och saknad.

Ta hand om varandra!

Penny

4	Kalendariet. Lösryckt, notiser om smått och gott.
6	Ordförandespalten, Peo Humla.
7	Sorgen i Umeå.
9	Anna Oscarson: "ingenting blir som förut."
10	SFF info - viktiga datum.
10	Svenskt rekord och dubbla silver i precision.
11	Världscupen i precision, Argentina.
12	RI-spalten - Petter A-Thoor.
13	Incidentrapporter.
14	SM 2019, kalottgrenarna.
18	SM 2019, frifallsgrenarna.
22	Hoppssverige - gemenskap, respekt, glädje och kärlek.
24	Midsommarljuset.
25	Frieri i Bänkås.
26	Hoppande familjer.
28	Nyfiken på Jesper.
35	Kontakta SFF.

svensk
**FALLSKÄRMS
SPORT**

Svensk Fallskärmsport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla förbundets medlemmar.

Ansvarig utgivare
Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Redaktörer:
Penny Robertson-Pearce
E-post: penny.robertson@telia.com
Telefon: 0702-75 97 47

Linda Lundberg
E-post: linda.lundberget@gmail.com
Telefon: 0705-10 64 40

Produktion
Layout, originalarbete, bildredigering
och distribution:
Anders Nyquist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser
Anders Nyquist, Himmelsdyk,
adress som ovan, under "produktion".

Signerade artiklar
Signerade artiklar speglar författarens
bild av verkligheten och inte nödvändigtvis
Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material
Redaktionen ansvarar endast
för beställt material. Vi förbehåller
oss rätten att redigera insända
texter och bilder. Godkännande
av publicering i SFS är
samtidigt publiceringsgodkännande
av det tryckta materialet
som en lågupplöst PDF-fil på
hemsida för SFF eller SFS.

4/19: vecka 34
4/19: vecka 42
5/19: vecka 51
1/20: vecka 13
2/20: vecka 23

Adressändring
Medlemmar i Svenska
Fallskärmsförbundet (SFF)
skickar adressändring till SFF
(se nedan). Endast icke-SFF-
medlemmar skickar adressändring
till Himmelsdyk (se
ovan "Produktion").

**Svenska
Fallskärmsförbundet**
Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / RI: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Prenumeration
Fem nummer inom Sverige
349:- till bankgiro 5650-9433,
Himmelsdyk.

Omslaget:

Ljus i skymning.

Foto: Peter Törnemann

Kalendariet

På gång
2019-20

AUGUSTI

23-30/8: Världscupen och EM i Wingsuit, Ravenna, Italien.

SEPTEMBER

7/9: SM i tiomanna speedformation, FKCG, Vårgårda.

OKTOBER

7-12/10: Världscupen FS och artistiska grenar, Eloy USA.

NOVEMBER

16-17/11: SFF:s förbundskonferens.
20-24/11: Världscupen i swooping, Pretoria Sydafrika.

DECEMBER

7/12: SM i vingverallflygning, inomhus.

FEBRUARI

14 - 16/2: BAS-kurs, Bosön Stockholm
28/2 - 1/3: HL-kurs, Bosön Stockholm

MARS

28/2 - 1/3: HL-kurs, Bosön Stockholm
7/3: Riksstämman
25 - 29/3: HM-kurs, Bosön Stockholm
25 - 29/3: KL-kurs, Bosön Stockholm

Magnus Våge

Nya AFF-instruktörer

Efter två dagar, under första veckan i juni, med mycket gynnsamt väder i Vårgårda blev sju nya AFF-instruktörer färdigexaminerade. Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg (FKCG) var värd för examineringen, liksom den i fjol.

Mark Wemhöner som var ansvarig för examineringen var mycket nöjd: "Det gick mycket smidigt och allt var avklarat på två dagar. Precis som förra året var FKCG mycket välkomnande och hjälpsamma." Till sin hjälp hade Mark tre examinatore: Sara Hall, Robert Alasutari och Fredrik Carlsson.

Övre raden från vänster: Benjamin Taghavi-Awal, Michel Salomonsson, Jason McCrindle, Niklas Larsson, Daniel Ingered, Nick Cross, Maria Sukhova, Johan Kvint, Johan Svensson och Fredrik Carlsson. Nedre raden från vänster: Lily Marshall, Tim Douglas, Sara Hall-Ericson, Mark Wemhöner. Uppflugen på FKCG:s PAC 750XL ser vi Thor Andersson.

Nya tandempiloter

Tandemexamineringen ägde rum i Gryttjorn, hos Stockholms Fallskärmsklubb, i slutet på maj. Linda Svensson från Skåne, som med sin godkända examinering blev den sjätte svenska kvinnliga tandeminstruktören, tyckte så här om examensveckan: "Jag visste inte riktigt vad jag skulle tycka innan jag gick utbildningen. Men utbildningen var jätterolig och alla var så himla duktiga. Jag har hunnit göra tio skarpa hopp nu och planerar att hoppa mycket i år för att få upp tekniken och styrkan ordentligt. Det som är roligast är såklart alla överlyckliga tandempassagerare, men också att ha sällskap hela vägen ner. Det är så tråkigt att flyga skärm ensam!"

Årets alla godkända tandempiloter är: Theodor Karlsson, Johan Beck Norén, Rickard Bergh, Linda Svensson, Nils Westberg och Pethrus Folkesson.

Håken Schwartz

Nytt störstaformation i head-up

Under 22-26 juli samlades många friflygare från hela världen för att göra rekordförsök på största head-up formation. Platsen var Skydive Chicago i USA och nytt rekord sattes, 84 hoppare. Ingen svensk deltog.

Jesse Wejher

Igor Kuljenik

Framgång för "Falken"

Magnus "Falken" Falk kom på fjärde plats på Parachute World Cup Series, "ParaWCS", när den första deltävlingen anordnades i Rijeka, Kroatien. Det var Falkens bästa placering sedan han körde igång med precisionshoppning "på riktigt" för femton år sedan.

"Jag var riktigt nervös inför sista hoppet, men grymt fokuserad", säger Magnus. "Kunde bara inte hålla mig från att jublande ropa Anja Persons favorituttryck när jag landade: 'Fy fan va' bra!'"

Totalt hade Magnus Falk serien 0-0-3-3-0-0-0, alltså totalt 6 cm över tävlingens åtta hopp vilket ger 0,75 cm i snitt. Det är det bästa serien för Falken, sedan 8 cm på VM i Dubai 2014. De fyra främsta i prislistan var:

1. Oleg Formin, Vitryssland, 3 cm
2. Vittorio Guarnelli, Italien, 5 cm
- Stefan Wiesner, Tyskland, 5 cm
4. Magnus Falk, Sverige, 6 cm

RI Petter Alfsson-Thoor går vidare i yrkeslivet

Efter närmare tolv år som riksinstruktör i Svenska Fallskärmsförbundet, SFF, har Petter Alfsson-Thoor beslutat att gå vidare mot nya utmaningar i yrkeslivet. Han går till ett chefsjobb i liknande verksamhet.

Vid en enkel summering efter mer än ett decennium av arbete kan konstateras att utbildnings- och säkerhetsarbetet under Petters tid alltid gått framåt i Svenska Fallskärmsförbundet.

"Jag vill på styrelsens och alla medlemmars vägnar rikta ett stort tack till Petter för fina insatser och ett avtryck som kommer bestå under lång tid framöver", säger Peo Humla, ordförande i SFF.

"Genom tillgång till fantastiska, konstruktiva, kunniga, drivna och mycket ansvarstagande personer som vill sportens bästa, har vi genom fortlöpande insatser troligtvis räddat liv och med säkerhet gjort att svensk hoppning blivit ännu bättre. Jag känner mig mycket hedrad över att ha fått arbeta med alla ideellt engagerade personer", säger Petter.

Utvecklingen av utbildningsverksamheten och det systematiska säkerhetsarbetet samt engagemanget för att öppna för en informerad och icke straffande attityd i sporten, en "No blame-kultur", är de mest centrala faktorerna som präglat hans tid som riksinstruktör. Likaså återfinns en mycket god relation till Transportstyrelsen, Försvarsmakten och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB, vilka är avgörande aktörer i SFF:s roll som delegerad myndighet och frivillig försvarsorganisation.

"Jag kommer mycket stolt gå framåt mot nya utmaningar och önskar min efterträdare och SFF det bästa", avslutar Petter.

Petters sista arbetsdag i SFF är den 30 Augusti 2019. SFF söker nu en riksinstruktör. Rekrytering är påbörjad och är publicerad i offentliga kanaler.

SFF:s tillväxtpaket 2019

I mitten på juni gick förfrågan ut till alla klubbar angående årets tillväxtpaket. Eftersom det verkade finnas ett stort behov av både utbildning för fallskärmspackare samt kalottkurser, så beslutade SFF att i år inrikta sig på att stötta den typen av event. Klubbarna fick meddela intresse för antingen en packkurs eller kalottkurs där förbundet kommer att stå för kursledarnas kostnader och deltagarna har möjlighet att delta utan kostnad.

Kurserna som hålls mellan juli och oktober är spridda runt om Sverige, både i stora och små klubbar. Alla kalottinstruktörer och kontrollanter har fått frågan om de är intresserade av att hålla i någon eller några av dessa kurser.

Efter att alla kurser genomförts, i slutet av oktober, kan vi redovisa antalet deltagare och förhoppningsvis kommer vi kunna se om inriktning var bra för årets tillväxtpaket.

Viktor Engberg

Storformationer avslutade CF-läger i Västerås

Under Kristi himmelfärdshelgen anordnades ett läger i kalottformationshoppning, CF, hos Fallskärmsklubben Aros i samarbete med Fallskärm Gefle CRew Club. Det fanns möjlighet att låna utrustning för de som inte hade egen. Lägret riktade sig till nybörjare men alla var välkomna. Under ledning av huvudcoachen Pasi Pirttikoski var även coacher och deltagare från Sverige, Norge, Finland och Estland med. Under lägrets sista dag genomfördes storformationer med alla deltagare som var kvar på söndagen.

På bilden ovan ser vi (uppifrån och ner, höger till vänster): Pasi Pirttikoski, Anna Anderson, Roger Vinje, Sebastian Cato, Jukka Rönkkö, Nils van der Poel, Peter Björkman, Indrek Pappel, Leo Simonsson och Anton Roslund.

Brons i ISSA cupen för Raimer

Henrik Raimer som under våren deltagit i ISSA-serien, en världscupserie i speed skydiving, genomförde seriens sista deltävling under midsommarhelgen i Zwartberg, Belgien. Efter fyra deltävlingar slutade Raimer på tredje plats totalt, med snithastigheten 476,37 beräknat på resultaten från de två bästa deltävlingarna.

Segrade i serien gjorde tysken Marco Hepp. Thomas Moritz Friess, även han från Tyskland, slutade på fjärde plats totalt men blev första hoppare att passera gränsen på 500 km i timmen med de nya reglerna. I år tillämpas mätning av hastigheten i speed med GPS-baserad utrustning vilket är en välkommen regeländring, och som kommer att ge jämnare och mer rättvist resultat, enligt både domare och aktiva.

"Det har varit roliga tävlingar, med väldigt mycket utbyte av kunskaper hos de aktiva. Nya förutsättningar gör det mer spännande och alla försöker finslipa sina tekniker. Jag är nöjd med min tredje plats i totalen och siktar nu mot EM och världscupen senare i år", säger Raimer.

Henrik R.

Minnesstunder i Umeå

SFF:s ordförande Peo Humla och riksinstruktör Petter Alfsson Thoor åkte direkt upp till Umeå när de fick kännedom om den fruktansvärda olyckan som inträffade söndagen den 14:e juli i Umeå Fallskärmsklubb. Syftet var att bistå klubben i krisarbetet och hjälpa till att hantera media. Intresset från både svenska och utländska medier har varit enormt.

"Jag finner inte ord för att beskriva den sorg, den saknad och smärta som finns hos oss. Vi känner med de anhöriga och alla inom fallskärmsporten som berörs av denna tragedi som saknar motstycke inom vår fantastiska sport. Samtidigt har vi mötts av en oerhörd värme och fått stort stöd från alla håll. Det är vi mycket tacksamma över i denna svåra stund", säger Peo Humla.

Minnesstunder har hållits både på klubben och i Umeå stadskyrka och den 21 juli anordnades en minnesstund inne i stan, i Döbelns park. Många Umeåbor, klubbkamrater och hoppvänner slöt upp till den fint arrangerade och stämningsfulla stunden.

I väntan på samtliga anhörigas medgivande så skjuter vi upp minnessidor över våra förlorade vänner till nästa nummer av Svensk Fallskärmsport.

Annika Björnström

Några ord från ordföranden...

Fallskärmsvänner, den 14:e juli stannade tiden och det ofattbara var ett faktum. Jag stod hemma på tomten i Enskede med goda vänner där min sambo och jag hade förberett fika och sommaren hade på riktigt kommit. Jag hade veckan före fått min licens och skulle boka in en instruktör för refreshment och samtidigt passa på att prata med er medlemmar om våra utmaningar.

Då ringer telefonen och jag ser genast att vår riksinstruktör är på luren. Han inleder direkt med orden: "Peo, det ligger i farans riktning att det värsta tänkbara har hänt..."

Efter att hanterat totalt tre dödsfall under min ordförandetid, gick tankarna runt i 180 km/h och när riksinstruktören avslutade med "hoppledaren i Umeå har sett flygmaskinen slå ned i marken, men inga kalotter har skymtats" var saken klar att något fruktansvärt mycket sannolikt hade hänt. Jag sammankallade styrelsen på telefon samtidigt som media ringde oavbrutet och beslutet var sedan enkelt, RI och jag behövde skapa oss en klar bild av händelsen i kombination med att ge klubbledningen, medlemmarna och anhöriga i Umeå så mycket stöd som möjligt.

När jag nu skriver detta har hundratals samtal med media, organisationer, medlemmar, anhöriga och stöttande avverkats i det som saknar motstycke i såväl svensk fallskärms-, flygsport- som idrottshistoria. Vi har mist nio unika förebilder, medlemmar och de anhöriga kommer resten av livet bära en oerhörd smärta. Jag skickar återigen de största tankarna till dem som mist sin familjemedlem under detta tragiska trauma. Vi står bakom medlemmarna och de anhöriga från första stunden och kommer så göra till de vill något annat för att hedra de avlidna.

Vad händer nu och hur kommer denna ofattbara olycka påverka vår idrott? Det korta svaret är att en lång utredning av statens haverikommission väntar. Med ett stort pusselbyggande, med expertis inom olika områden som utifrån hypoteser, ska försöka klarlägga orsakerna, följdverkan och de konsekvenser som de facto inträffade med att planet bröts sönder och störtade i marken. I skrivande stund har såväl internationella myndigheter och Transportstyrelsen hävt flygförbudet på flygmodellen, eftersom de inte kan bekräfta ett tekniskt fel på flygplanet. Detta innebär att såväl Linköping som Småland kommer att återgå till ordinarie hoppverksamhet efter flygchefs/chefspilots beslut. För oss i SFF är det viktigt att bibehålla en tydlig linje med att vara haverikommissionen behjälpliga i alla de frågor som kommer i efterskalven av olyckan. Vidare ska vi till alla stående bud stötta UFK för att klubbens verksamhet fortsätter och en nära relation finns etablerad med RF, SFF och ett antal samhällsfunktioner. Här behöver vi alla inom fallskärmsporten vara med och stötta UFK och allt stöd till klubbledningen mottages! De arbetar mycket proffsigt och styrelsen följer arbetet på nära håll.

I detta nummer kommer en särskild del vara avdelad för att hedra de avlidna. Det är starten på ett koncept som kommer utarbetas med alla klubbar för att på vårt vis hedra, omhänderta de anhöriga och reflektera över de risker som finns inom vår underbara idrott. Extrem på många vis men samtidigt en gemenskap och familj som den 14:e juli och efterföljande dagar visade sig från den finaste sidan. Vilken kollektiv kraft som fanns och hur den visade sig när det behövdes!

Avslutningsvis vill jag på styrelsens och medlemmarnas vägnar tacka vår RI Petter, som efter tolv år nu går vidare i yrkeslivet. Petter har under sin tid som RI gjort ett fantastiskt arbete för fallskärmsportens utveckling inom utbildning, säkerhet och kvalitet som kommer lämna ett avtryck under många år framöver. Hans arbete har blivit erkänt hos våra samarbetspartners, myndigheter och internationella kollegor. Tack Petter, och vi förutsätter att vi får se dig inom sporten framöver, nu som medlem och hoppare!

Be Safe, hoppa smart och fundera på hur gör du när du hoppar smart. Vi behöver också fler medlemmar och hur bidrar du till att vi får fler medlemmar samt att vi behåller de som fullgjort sin utbildning? Vi har ett alternativ som många människor behöver – mål och mening samt ett aktivt lärande hela livet!

Peo Humla
Ordförande i Svenska
Fallskärmsförbundet

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

"Förr eller senare att sätta sig

När Västerbottens-kuriren träffar Umeå Fallskärmsklubb har fem dagar gått sedan flygplanskraschen som kostade nio personers liv. Frågorna kring det ofattbara är många, men just nu finns inget utrymme för den sortens frågor, mitt i all sorg.

Text Julija Sidner

Foto Linda Eliasson

Den utsträckta handen byts direkt ut mot en famn, chefsinstruktören Johan Hellström förklarar att idag så kramas Umeå Fallskärmsklubb. Innanför områdets stora grindar står ett flygplan redo på startbanan.

När motorn går igång, blåser den upp grus i små tornados som landar i ögonen. De tåras. Vid horisonten tornar stora mörka moln upp som ger ifrån sig höga

senare kommer den här familjen ig i ett plan och hoppa igen”

åskknallar, som om de vill riva himlen. Kanske av sorg. Kanske på grund av ett väntande oväder.

Bredvid flygfältet, mellan färgglada småhus och en studsmatta ligger Umeå Fallskärmsklubb. Johan Hellström leder oss in i klubblokalen. Där står medlemmar från klubben i små klungor och pratar lågmält med varandra. Under onsdagen har de fått möta flygvraket av SEMES, innan det fördes vidare till sin slutdestination.

”Det var en av de mest surrealistiska situationer jag någonsin har varit med om. När vi sitter i klubbhuset så kommer en helikopter flygande med delar av flygplanet hängande under. Det lastas ner på helikopterplattan. Vi erbjuds då av

flygplatsledningen att gå och titta på delarna. Det är också en del i sorgearbetet att få göra det. Det var skönt att få se det ändå”, säger Johan Hellström.

Lång vecka

Veckan har varit lång. Hellström och hans klubbkamrater har efter olyckan burit en sorg större än Umeå i storlek. Att tänka att de en dag ska titta tillbaka på de här dagarna och förstå att de klarade av dem, är i nuläget nästan ogreppbart.

Från att beskedet om att planet hade störtat kom har en konstant tillströmning av media från hela världen hanterrats, telefonen har inte slutat ringa, anhöriga har fått stöd och stöttning, samtidigt som medlemmarna försökt att hitta

För att bäst förmedla och skildra Umeåklubbens sorgearbete, efter den tragiska flygolyckan den 14 juli där 9 vänner och hoppkamrater omkom, har vi tagit hjälp av en extern skribent.

Julija Sidner är grävande reporter på Västerbottens-kuriren och skrev en fantastiskt fin artikel fem dagar efter olyckan, efter ett besök på fallskärmsklubben i Umeå. Hennes kollega Linda Eliasson tog talande bilder som på ett fint sätt förmedlade gemenskapen i klubben. Efter ett varmt och givande samtal med nyhetschefen, Hampus Råde, fick vi tillåtelse att publicera den ursprungliga artikeln i sin helhet, tillsammans med bilderna. Ingen av oss här på Svensk Fallskärmsport hade kunnat sammanfatta Umeås sorgearbete på ett bättre och finare sätt.

Julija Sidner

ett utrymme för sin egen sorg i det som upplevs som ofattbart.

Forts på sidan 8 ➤

► "Förr eller senare..." – från sidan 8

"Det har varit hemska dagar verkligen. Jag har varit och träffat många familjer, syskon, mammor och pappor. Jag har lätt att sätta mig in i hur de här mammorna och papporna känner sig, jag har fyra barn själv. Hur underligt det än kan låta så hanterar jag sorg bäst genom att försöka göra nytta, när man ser att man kan hjälpa de anhöriga och svara på de där tuffa frågorna som de funderar på i det här läget."

Frågorna som Johan Hellström syftar på tillhör till exempel en mammas brustna ord om "tror du att han var rädd?", "hur hade de det i planet?", "hur tror du att han ser ut nu, kan vi få träffa honom igen?". Han tittar ut från det lilla kontoret när han säger att ingen förälder ska behöva uppleva en sådan sak.

Fallskärmsfamiljen

Johan förklarar att man hoppar fallskärm av två anledningar. Den första är själva hoppet, den andra är fallskärmsfamiljen som kommer på köpet.

"Den här familjen är oerhört stark, vi är beroende av varandra för trygghet. Det är den familjen som vi alla söker tröst i nu. Vi samlas här i klubblokalen, det kommer och går folk hela dagarna", säger Johan Hellström och fortsätter:

"Jag brukar säga att sorgen är randig, man är ömsom glad och ömsom ledsen.

Jag satt med en familj och berättade om olika tokigheter som jag och deras son hade hittat på när vi var ute och reste. Vi skrattade så att tårarna rann. I nästa sekund grät vi i vildaste förtvivlan. Jag kan komma på mig själv att man börjar gråta utan att man är beredd på det, jag har förstått att vi är flera som upplever det så. Det är också ett sätt att komma vidare."

Klubben har massor av frågor om vad som hände vid olyckan, men enligt Johan Hellström vet alla medlemmar att de kommer att få svar så småningom. Just nu finns inget utrymme för den sortens undran, mitt i all sorg. De svar som finns är däremot tydliga. Sättet som flygplanet fick vänta precis innan det störtade var enligt Hellström inget ovanligt. Eller att planet befann sig på 4 000 meters höjd. Inte heller den ruten som flygplanet tagit – det var en helt vanlig hoppdag.

"Vi kommer att få ett svar en dag på vad som har hänt, men vi är i ett sorgearbete här och nu. Vad gäller flygplanet hade det alla tillstånd och var besiktat efter konstens alla regler. Vi har så otroligt duktiga människor som tar hand om planet så jag har aldrig misstänkt en sekund att det skulle vara något fel på det. De har alltid skött planet till perfektion", säger Johan Hellström.

Till vänster, strax innanför dörren som leder in i klubblokalen, finns en tavel-

vägg. Där syns porträtt med färgglada fallskärmar och människor som hoppat ut från ett flygplan och håller varandra i händerna medan de faller genom luften.

Stort stöd

Stödet från omvärlden har varit stort. Från gamla kollegor till andra fallskärmsklubbar som har hört av sig. Alla vill veta om det finns något de kan göra för Umeå Fallskärmsklubb. Johan Hellström uttrycker att det blir lättare att bära sorgen, när man känner stödet från sin omgivning. Även allmänheten, utanför klubbens cirklar, hör av sig och vill stötta i sorgearbetet. Johan Hellström berättar till exempel att en av kunderna som köpt ett presentkort för att utföra ett tandemhopp, har valt att skänka pengarna istället till de efterlevande.

"Vad som händer med klubben nu är en fråga som vi har valt att skjuta till framtiden. Personligen skulle jag bli väldigt förvånad om inte klubben återuppstår i en eller annan form. Det är en fråga vi har lagt på is så länge. Att ha ett flygplan är också så klart en av grundförutsättningarna för att kunna hoppa fallskärm, det påverkar, men man kan låna plan av andra klubbar eller köpa ett nytt plan. Det är praktiska saker som vi inte ska bekymra oss över just nu. Det kommer tids nog."

Regnet sköljer ner från himlen. På gräsmattan utanför klubbhuset ligger det röda krysset som fallskärmshoppare ska sikta mot när de landar sina fallskärmar efter att ha hoppat ut från flygplanet. Ovanpå krysset står ljus och både köpta och plockade blombuketter för att hedra de nio personer som omkom i olyckan.

Klubben gör sig redo för att ta ett gruppfoto. I små grupper ställer de sig bakom krysset. Någon ropar ut ett namn, de springer in och hämtar personer som missat att det är dags att bli fotograferade. Till slut står alla uppradade, med

armarna runt varandra. Första bilden knäpps. Andra bilden knäpps. Några personers tårar rinner ikapp med regnet, andra tröstar.

”Jag hoppar för att leva, jag hoppar inte för att dö, men mot slumpen kan man aldrig skydda sig. Alla som har varit i fallskärmssporten tillräckligt länge har varit med om olyckor, då har man nog också förlorat flera kamrater, även om sporten aldrig har varit säkrare än vad den är i dag. Förr eller senare kommer den här familjen att sätta sig i ett plan och hoppa igen”, säger Johan Hellström. ■

Linda Eliasson

Inget är som vanligt längre

Anna Oscarson, tidigare redaktör på Svensk Fallskärmssport och numera kommunikationsansvarig i styrelsen, besökte Umeå Fallskärmsklubb två veckor efter olyckan. Sorgearbetet fortskrider bland medlemmar och anhöriga även om man börjat titta lite framåt och fundera över framtiden.

Text **Anna Oscarson**
Foto **Annika Björnström**

Solen skiner från en molnfri himmel när några av medlemmarna i Umeå Fallskärmsklubb samlas ute vid klubbstugan. Kaffebryggaren sätts igång och vanligtvis hade detta varit starten på en fantastisk hoppdag.

Nu är inget längre som vanligt. De nio bilderna på klubbkompisarna som inte längre finns står uppställda på ett bord. Ljus har tänts och intill finns några av alla blommor som kommit till klubben sedan olyckan inträffade.

”Vi har hållit klubbstugan öppen varje dag även om det inte är hoppning för att vi hoppare ska kunna komma hit och träffas och för att anhöriga också ska kunna göra det”, säger Linda Vidman.

Fjärilar

Mycket praktiskt behöver lösas och en av hopparna som dog har haft sin bil parkerad ute på fältet. Två av hans kompisar kom ut för att hämta den. En stor fjäril flög in i klubbstugan och rakt på den ena kompiserna.

”Jag pratade med min kompis mamma och då frågade hon om vi sett några fjärilar här ute. Enligt hennes tro kan de döda komma på besök i form av fjärilar eller fåglar”, säger hon.

Lina Gardlow, Linda Vidman, Mikael Andersson och Johan Rex har alla hoppat i många år. Ingen av dem var på fältet när planet kraschade men de tog sig dit så fort de kunde. Även om de har varit mitt i allt sedan dess, är de överens om att det fortfarande känns överkligt.

”Att få åka ut till nedslagsplatsen och se hålet i marken och få se flygplansdelarna har varit viktiga delar i mitt sorgearbete”, säger Johan Rex. ■

Räddningsledaren som arbetade när det hände har varit till klubben och svarat på medlemmarnas frågor.

Mikael Andersson har fått i uppdrag att göra en lista över de utrustningar som var med i planet. Polisen och försäkringsbolaget ligger på och vill veta.

”Det känns irrelevant just nu”, säger han.

Gemenskap och framtid

Mitt i allt det fruktansvärda har ändå händelsen fört hopparna i Umeå, som sedan tidigare redan hade en tajt gemenskap, ännu närmare varandra. Genom kontakten med de anhöriga har de också fått kännedom om sidor hos sina bortgångna hoppvänner som de tidigare inte kände till.

”Alla anhöriga som vi har haft kontakt med har sagt att deras anhörige älskade att hoppa och att de känner en sorg att han eller hon inte kan göra det mer”, säger Lina Gardlow.

En av dem var fortfarande elev och hade bara hunnit göra ett fåtal hopp. Hopparens pappa berättade att hon hela sitt liv varit en sökare men hade uttryckt att hon i fallskärmshoppningen kände som att hon hittat hem.

Vad gäller klubbens framtid känner medlemmarna att det ännu är för tidigt att tänka på den, men önskan att få igång verksamheten finns där och pepen på att hoppa igen. Några har planerat in att åka iväg och besöka andra klubbar medan andra känner att sären fortfarande är för färsk.

De är överväldigade av det stora stöd som de fått uppleva från alla håll. Intervjun har nått sitt slut och ytterligare en fjäril fladdrar förbi. ■

Svenska rekord och dubbla silver i precision

Fallskärmshoppare är speciella. En del firar midsommar med familj och vänner, andra söker sig till hoppfält för att umgås med likasinnade. Och så en handfull som åkte till Danmark för precisionstävlingen "Blokhuis Accuracy Beach Competition".

Precis som namnet medger hade ett glatt danskt gäng fixat till med en precisionstävling i sommarbyn Blokhuis långt upp på Jylland. En bit bort på stranden, mellan havet och sanddyner, startade och landade flygplanen. Precis vid byns badplats stod publiken bara några meter från strandkanten och de landande hopparna.

Hoppare från ett flertal länder deltog inklusive sex hoppare från Sverige. Jonas Wallberg, Anders Carlson, Magnus Falk, Micke Alpfors och Narit Pidokrajt bildade lag och Peter Bendt hoppade solo i ett mixat lag. Inte sedan 2006 har ett komplett svenskt femmanna lag ställt upp i en precisionstävling. När väl så skedde gjordes det med ett riktigt bra lag som visade att Sverige kan.

Bäst av svenskarna var Magnus Falk. Magnus hade veckan innan hoppat bra på världscuptävlingen i Rijeka och hade en avslutande serie om fyra raka dead center (DC, noll centimeter) med sig till tävlingen i Danmark. Och visst förvaltade Magnus chansen att slå nytt svenskt rekord. Det blev en DC i första hoppet och hoppet därefter en centimeter, vilket innebar ett nytt svenskt rekord med fem DC + en centimeter. Inte nog med en

Jonas Wallberg, Anders Carlsson, Magnus Falk och Micke Alpfors.

Private arkiv

bra inledning, Magnus fortsatte med noll eller en centimeter vilket medförde att han efter sju omgångar låg i delad ledning med Ehab från USA. Tävlingsledningen bröt då lagtävlingen och prioriterade att det skulle koras en ensam vinnare.

Två duktiga hoppare presterade under press och båda gjorde DC i första särhoppet. I andra landade Magnus först och missade precis nollan och fick en centimeter. Ehab däremot hade full fokus och satte foten mitt i prick. Trots "missen", någon millimeter, var Magnus mycket nöjd med tävlingen och resultatet.

Så var även övriga lagkamrater i det svenska laget som, liksom Magnus individuellt, vann ett silver i tuff konkurrens mot närmaste lag, internationellt ihopsatt. Endast en centimeter skiljde andra och tredje platsen, kanske var det inledningshoppet som avgjorde. I första omgången fick laget endast tre centimeter totalt vilket är ett nytt svenskt rekord, noll DC + tre centimeter.

Med silvermedaljer runt halsen och glada minnen från ett soligt Blokhuis, konstaterades det att fira midsommar i Danmark blev riktigt dejligt.

Micke Alpfors

Viktiga datum för förbundet

Riksstämman

- Datum för riksstämman beslutas under förbunds-konferensen året innan och publiceras i kalendern på förbundets hemsida sff.se och i Svensk Fallskärmssport. (2020, 7 mars).
- Motioner ska lämnas in till styrelsen senast 8 veckor innan (2020, 11 januari).
- Inbjudan ska gå ut till klubbarna senast 4 veckor innan (2020, 8 februari).
- Anmälan till förmöte och stämman ska ske senast 2 veckor innan (2020, 22 februari).
- Alla dokument inför riksstämman ska publiceras på hemsidan senast 2 veckor innan (2020, 22 februari).

Förbundskonferens

- Plats och datum fastställs i höst och konferensen äger vanligtvis rum andra eller tredje helgen i november (2019, 16-17 november).
- Inbjudan ska gå ut till chefsinstruktörer och ordföranden i klubbarna senast 4 veckor innan (19 oktober).
- Anmälan till förbundskonferensen ska ske senast 2 veckor innan (2 november).

Förbundskurser

- Datum för förbundskurserna på Bosön meddelas respektive klubbs chefsinstruktör under hösten september-oktober inför kommande årets kurser.
- Anmälan till samtliga förbundskurser ska ske före 1 december till kurser kommande kalenderår. Anmälningsavgiften faktureras i början på december.
- Sista avanmälningsdag är 4 veckor före respektive kurs. Fakturering på resterande avgift sker direkt efter sista dag för avanmälan och efteranmälan.
- Sista efteranmälningsdag mot förhöjd avgift är fram till senast 4 veckor före respektive kurs (om det finns plats).

Utmärkelser

- Ansökan om utmärkelser (antal år i sporten och tusenhopps-plaketter) ska göras senast 31 januari för utmärkelser som man uppfyllt kraven för, föregående år eller tidigare.
- Ansökan görs på hemsidan sff.se, medlems-ärenden, ansöknings och webb-formulär.

- Delas ut i samband med Riksstämman eller fallskärmsgalan, alternativt distribueras på annat lämpligt sätt under mars-maj.
- Sista dag för nominering till förtjänstecken är senast 31 december. Styrelsen beslutar vilka som får förtjänstecken i januari.
- Sista dag för nominering till årets SFF:are är 31 december. Styrelsen väljer ut kandidater bland de nominerade i januari och omröstning sker under februari.
- Årets SFF:are och förtjänstecken (för föregående år) tillkännages under riksstämman eller på fallskärmsgalan samt i tidningen Svensk Fallskärmssport och på hemsidan sff.se

Övrigt

- Kursledare för förbundskurser ska fakturera SFF för resekostnad samt arvode senast 3 veckor efter avslutad kurs.
- Kameraflygare på AFF- och tandemexaminering ska fakturera arvode efter senast tre veckor.
- Deltagare på förbundskurser ska lämna in rese-räkningar till klubbens CI som i sin tur fakturerar SFF senast 3 veckor efter avslutad kurs. ■

Världscupen i precision i Córdoba, Argentina, den 19-25 maj, undgick inte hopparen Magnus Falk. Även domarsidan hade svensk representation. Gunnar Söderquist dömde sin första världscup, och Ulf Tingnert var där som gremdomare och dömde totalt 931 hopp.

Text Linda Lundberg
Foto Igor Kuljenik

Det är många hopp att döma, 931 hopp. Det kan Ulf Tingnert skriva under på.

”Vi behövde vara koncentrerade tolv timmar per dag. Vi lämnade hotellet vid sju på morgonen och kom tillbaka vid åttatiden på kvällen.”

Ulf var gremdomare för denna världscup, i just grenen precision. Det betyder att han ansvarade för grenen, och var den som såg till att alla hopp blev korrekt bedömda. Han tittade på varje hopp för att avgöra om det elektroniska resultatet och det som domarna kommit fram till verkade stämma. Om domarna var oeniga var det Ulfs uppgift att kolla upp vad som faktiskt stämde, och om hopparen hade synpunkter eller önskade omhopp var det Ulf som tog de samtalen och de besluten.

”Jag har hållit på att döma internationellt sedan -93. Det har gått bra för mig internationellt.”

Sedan 1993 har Ulf dömt 109 nationella och internationella tävlingar och gjort cirka 30 som chefsdomare eller gremdomare.

”Det bästa med att vara domare är att man har ett stort ansvar för att allting blir rätt. Och det är en bra kamratskap i domargruppen, jag känner nästan alla.”

En helt ny domare

Innan Ulf blev domare var han fallskärmsjägare. Han hoppade mellan 1975 och 1988: ”Det är inget krav att man har hoppat själv, men det är ingen nackdel.”

Gunnar Söderquist är ny som domare och han dömde i grenen stil under världscupen. Det var hans första världscup.

”Gunnar gjorde ett bra jobb. Det är riktigt kul att vi får nya domare”, säger Ulf.

Ulf är nöjd med tävlingen och organisationen totalt sett. Kanske framför allt med det elektroniska systemet som användes att döma med, Airshot, som är det allra senaste systemet.

”Men vi var på ett militärt flygfält, vilket ställde till det lite. Det hade kunnat gå fortare och kunnat vara lite mer flyt, men totalt sett är jag nöjd.”

Blåsig världscup i

Argentina

Tack vare att det regnade en eftermiddag fick han dessutom chansen att se lite av Córdoba.

”Det är ett intressant land och trevliga människor. Av det vi hann se var det en fin stad. Vi fick en guidad tur. Men det är vinter i Argentina nu, så det var inte så varmt och skönt. Det var faktiskt frost på morgnarna.”

Blåsiga träningsdagar

Magnus Falk däremot hann inte turista något. Han fick nöja sig med att se Anderna från flygplanet på hemvägen. Ända kom han några dagar tidigare, men inte för att turista – det var förstås för att träna. Dessvärre möttes han av blåsiga dagar.

”De två första dagarna hann jag göra ett eller två hopp innan det började blåsa för mycket. Dag tre blåste det hela dagen så då var det ingen hoppning”, berättar Magnus Falk.

På lördagen 18 maj var det dags att åka till själva tävlingsplatsen, men även den dagen var för blåsig för hoppning. På söndagen blev det två hopp och på måndagen drog själva tävlingen i gång.

”Då var det plötsligt helt vindstilla. Men jag klandrade till det. Jag tänkte inte på att kolla vilken höjd vi var på och det var så platt och slätt land. Jag kom in som jag brukat göra, bromsade in men fick inte stopp på skärmen. Jag fick vrida runt och slog ut foten på fem centimeter. Det var öken. En sur start.”

Sista dagen ett lotteri

Men nästkommande hopp gick bra, och det skulle visa sig att flera hade problem. Det blev höga resultat på flera håll. Magnus klättrade högre och högre på resultatlistan och var uppe på en tolfteplats innan sista tävlingsdagen.

”Den sista dagen blåste det över en skog och över hangaren. Det blev ett lotteri. Man kunde ha tur eller otur beroende på vindarna.”

Magnus fick 16 poäng, och förlorade därmed sin plats i semifinalen. 15 gick vidare, och Magnus sjönk sju placeringar – från plats 12 till plats 19. En centimeter ifrån en semifinalplats.

”Det var lite surt. Jag hade som mål att komma till semifinal. Så jag är inte helt nöjd, men inte helt missnöjd heller.”

Han berättar att man oftast normalt på världscupstävlingar sjunker 20 placeringar när man får så många centimeter som 16, och inte bara sju placeringar som han gjorde denna gång. Ett ganska tydligt tecken på att det var många andra som också hade det svårt.

Magnus kan tycka att tävlingen inte var så effektivt organiserad. Det var onödigt långa uppehåll, och stilhopparna hann inte göra alla sina hopp.

”Men annars var det väldigt trevliga människor som servade oss bra, och vi bodde fint så där finns det inget att klaga på. Det var en väldigt kul upplevelse att få komma till Sydamerika och tävla.” ■

Petter Alfsson-Thoor:

Aldrig stå stilla

Barnen har precis klivit ner i det svala Vätternvattnet och jag försöker få fram det stundande fikat bland stenbumlingarna på Vanås udde i Karlsborg.

Mobilen ringer, i andra änden är det först en kort tystnad, jag hör hur ett djupt andetag tas... ”Hej... jag är hoppleddare på Umeå Fallskärmsklubb.... vårt plan har precis kraschat rakt ner, vi har inte sett några fallskärmar...”

Allting som sedan sker i de närmaste timmarna, dagarna och veckorna betraktar jag med djup respekt och ödmjukhet.

Det finns kanske inte nog med ord, men frågorna är många och några svar kommer det att finnas i sinom tid, även om det kommer ta, just tid.

Jag är tacksam för alla som erbjud sig att hjälpa till och på sitt sätt gav sitt stöd när det väl gällde. Ni är kärnan till varför vår sport kan vara så underbar, även när mörkret lagt sig som en blöt filt över det som tidigare var värt allt.

För egen del gör jag min sista månad som anställd i SFF. Det är några som har beklagat att jag fått ett tragiskt avslut på min karriär som Riksinstruktör. Personligen tycker jag att det som hänt är betydligt större än någons karriär och ett sådant här haveri kan aldrig komma särskilt lägligt, det är lika jävligt oavsett.

Men nu har det hänt, och jag vill tro att fallskärmsverige kommer att ta sig vidare. Jag vill tro att det på sikt återfinns styrkor i erfarenheterna som ändå kommer vara vunna, i det så fruktansvärda.

För det är det som är det viktiga, vi kan inte stå stilla och göra ingenting. Att göra ingenting innan haverikommissionens rap-

port, vore att fortsätta som om inget hänt. Någoting är att minst försöka reflektera över vilka omständigheter och risker som finns i vår verksamhet. Vad kan vi lära oss? Varför gör vi som vi gör? Varför gör du som du gör? Kan vi göra på något annat sätt? Är det farligt att hoppa fallskärm?

För mig har verksamheten alltid handlat om att göra något bra till något bättre, aldrig

Jag vill tro att fallskärmsverige kommer att ta sig vidare. Jag vill tro att det på sikt återfinns styrkor i erfarenheterna som ändå kommer vara vunna, i det så fruktansvärda.

stå stilla och inbilla sig att vi gör allt på precis rätt sätt. Vi måste hänga med så att människa, teknik och organisation är i samspel så mycket det går.

Vi är på rätt spår, även om ”No Blame Culture” fortfarande har en bit att gå innan det är en naturlig del av vår kultur och enskildas förhållningssätt. Samtidigt är jag starkt över att det redan nu är en stor skillnad i fallskärmsverige, hur man ser positivt och kollektivt på lärande av händelser.

Som en del i min obrutna vilja att utveckla verksamheten, inkluderar den viljan även mig själv och rollen riksinstruktör.

Riksinstruktören
Petter Alfsson-Thoor

För att en organisation ska kunna utvecklas krävs det även att ledarskapet och chefskapet utvecklas. SFF har nu den möjligheten, genom att rekrytera en person som får göra sitt avtryck för sportens bästa.

Den 30:e augusti 2019, efter 4 259 dagar som riksinstruktör med lika många dagars olycksberedskap, ser jag fram emot nya uppgifter med ett annat sorts ansvar.

Jag avslutar min sista krönika med ännu ett utdrag från boken Jonathan Livingston Seagull.

”Jonathan, there is no such place. Heaven is not a place, and it is not a time. Heaven is being perfect.” He was silent for a moment. ”You are a very fast flier, aren’t you?” ”I ... I enjoy speed,” Jonathan said, taken aback but proud that the Elder had noticed. ”You will begin to touch heaven, Jonathan, in the moment that you touch perfect speed. And that isn’t flying a thousand miles an hour, or a million, or flying at the speed of light. Because any number is a limit, and perfection doesn’t have limits. Perfect speed, my son, is being there.”

Det har varit en fantastisk resa. Tack till alla!

Med blicken mot skyn,
Petter Alfsson-Thoor
SFF:s riksinstruktör

Det kommer in en del händelseregistreringar gällande uthoppssparation. Det vill säga att det inte blivit tillräckligt stor separation mellan grupperna vid uthoppet. Vanligt förekommande är också att markvinden ändrar riktning under tiden som hoppare hänger i skärm. Vad gäller? Vad ska man tänka på? Åsah Helenius, som ingår i utbildnings- och säkerhetskommittén (USK), träder ofta in som jourhavande riksinstruktör när Petter är på semester. Så även denna sommar. Nedan ser du Åsahs kommentarer på dessa två rapporter, samt råd om vad man bör tänka på.

text Åsah Helenius

Otillräcklig separation mellan grupper och en bag-låsning

Hoppare 1:

Tid i sport: 6 månader

Totalt antal hopp: 54

Antal hopp av den typ som utfördes: 6

Antal hopp med aktuell utrustning: 8

Antal hopp under de senaste

tre månaderna: 6

Huvudfalskärm: Sabre 2 (saknas uppgift på storlek)

Avskrift från fallskärmsrapport:

Bagen läste sig efter drag. Skulle precis "kuta" då skärmen kom ut på cirka 500 meter. Jag fick snodd som jag sparkade ut och på cirka 150 meter var snodden utsparkad. Jag siktede på en sågspånshög och landade med huvudet före.

Chefsinstruktörens kommentar:

Om denne gästhoppare återkommer till klubben kommer vi att genomföra samtal med verbibörande där vi säkerställer vikten av beslutshöjder och förståelse för vad de innebär.

Hoppare 2:

Tid i sport: 23 år

Totalt antal hopp: 5400

Antal hopp av den typ som utfördes: många

Antal hopp med aktuell utrustning: 2

Antal hopp under de senaste

tre månaderna: 2

Huvudfalskärm: Uppgift saknas

Avskrift från händelseregistrering:

Andra liften för dagen. Mycket kraftig höjdvind. Första grupp går på grönt, ska vinka. Jag ska dyka ikapp en FS2 som ska gå som grupp 2. Efter 8 sekunder ger tecken för utklättring och hoppet sker efter cirka 15 sekunder. Normalt bryt på cirka 1300 meter, drag på 900 meter. Jag observerade en kort spot och började flyga hemåt. Två hoppare från uthoppssparingsgrupp 3, öppnar skärmarna i höjd med mig till höger OCH vänster. Inte bra. Följande grupper drar också sina skärmar med otillräcklig separation. Uthoppssparationen under hoppet, ren katastrof.

Ser omedelbart dessutom en hoppare som passerar med container-låsning och tittar efter denne. Min höjdmätare (Viso) visar då 610 meter och skärmen bedömer jag öppnades på 400 - 500 meter med 5 - 6 varv spinnande dyk innan kalotten flyger rakt. Jag ser hopparens skrotlandning i en flihhög och jag observerar att denne blir liggande. Rapporterar hopparens läge till hopplederen när jag landat.

Hopplederens kommentar:

Mellan lift 1 och 2 rådde samma förhållanden, samma hoppare var på båda lifterna och det var ungefär en timme emellan hoppen. Ändå

glömde man bort att hålla avstånd vid uthoppet, något som informerats tydligt inför lift 1. Antar att vinteruppehållet gjort sitt och att rutinen saknades för merparten.

Chefsinstruktörens kommentar:

Vikten av separation i tid vid höga höjdvindar är något många inte förstår. Vi kommer att återkomma till detta på Safety Day och klubb-säkerhetsmöte.

Jourhavande riksinstruktörens kommentar:

I denna incident finns två incidenter i ett. Jag börjar med baglåsningen och de reflektioner den gav.

Under kursledarkurserna brukar vi som kursledare poängtera att det är viktigt för instruktörerna att påvisa vad som är viktigast under utbildningspassen, att kunna plocka ut den sak som är viktigast i just den lektionen. Denna incident påvisar att vi inte nog kan poängtera vikten av det som är viktigast under hela fallskärmskarriären, nämligen överlevnadsmålen.

1. Dra din fallskärm
2. Dra din fallskärm på rätt höjd
3. Dra din fallskärm stabil på rätt höjd

I detta fall har hopparen – en erfaren hoppare som ännu inte hunnit lära sig tillräckligt av andras oj-rapporter och egna incidenter – överskattat den tid du har från att du drar din fallskärm till dess att du slår i marken om ingenting görs. Vilken är beslutshöjden för att dra reserven? Om du fortfarande har flera varvs snodd på 400 meter, är det då en felfunktion eller en driftstörning? Kan du och vill du landa i en snodd på huvudkalotten hellre än att hänga under en fungerande reserv? Tillbaka till utbildningssituationen, vad är det vi lär eleverna som de tar med sig när de får sitt A-cert? Vilka är våra överlevnads mål, utbildningsmål och vad är viktigast under kursen? Överlevnads målen gäller inte bara under huvudkalott, utan också när det är dags att dra reserven.

Så till höjdsparationen som också är en situation som kan sluta i katastrof. Detta tar oss också tillbaka till grundutbildningen och till kulturen i klubben, men inom ett annat område; spotting. Om du under din utbildningsplan ser instruktörer och erfarna hoppare titta ut genom dörren då du är på final lär du dig vikten av att ha en uppfattning om var du är och att det är naturligt att göra det. Om du dessutom tidigt lär dig se skillnad mellan hög och låg hastighet över marken har du också en större faktisk förståelse för vad det innebär, samt var du kan förväntas vara när du hänger under skärm. Att titta ut genom dörren är inte livsavgörande i hoppet då vi idag har GPS som hjälp-

medel för att styra in oss på rätt plats, men det är avgörande för att undvika situationer som är farliga för oss själva och för andra när det gäller höjdsparation, förståelse för var du är och hur flygplanet rör sig i luft-havet. Det är skillnad på att titta och att se, så rannsaka dig själv och fundera på när du senast såg var du blev av flygplanet. Den aktiva no blame-kulturen börjar inifrån, den börjar med dig, och det innebär att du måste förändra ditt eget beteende innan du kan förvänta dig att någon annan gör detsamma.

Medvindsländning med armbrott

Tid i sport: 7 år

Totalt antal hopp: 830

Antal hopp av den typ som utfördes: 100

Antal hopp med aktuell utrustning: 290

Antal hopp under de senaste tre månaderna: 40

Huvudfalskärm: Storm 120

Avskrift från fallskärmsrapport:

Vinden vände 180 grader när vi hoppare hängde i skärm. Det resulterade i att alla hoppare landade i hög fart i medvind. Det blåste 6 m/s på marken.

Chefsinstruktörens kommentar:

Vindkantringen orsakades av havsbris. Vi kommer att diskutera detta på ett klubb-säkerhetsmöte och där förord. Jag tyckte trots allt att det var bra att alla hoppare höll sin plats och vi fick således inte möten mellan hoppare på finalen.

Jourhavande riksinstruktörens kommentar:

Vid en första anblick kan denna incident te sig löjlig, vad kan vi lära oss av det här? Om du tittar närmre kan du dock lätt se att det är något som vi alla gjort eller varit med om någon gång, alternativt kommer att vara med om snart. Förutsättningarna förändras när du minst anar det.

I en perfekt värld sker inga förändringar mellan ilastning och uthopp. Verkligheten bjuder på många korrigeringar när vi minst anar det. Det enda du kan göra som hoppare är att förbereda dig, diskutera med dina hoppkamrater, både i bastun och på I-möten, och tänka igenom potentiella förändringar i din plan. Ett fallskärms hopp börjar när du tar på dig ryggen, och slutar när du lägger ner skärmen på packmattan. Vilka beslutshöjder har du om det händer något i flygplanet? Hur väljer du ditt uteländerfält om du måste hoppa NU? Om du landar på ett fält utanför hoppfältet – hur vet du åt vilket håll det blåser? Har du gjort en avsiktlig medvindsländning? Vet du hur du gör en sittandes landning för att slippa springa ut en snabb landning?

Frågorna är många, och om du ger dig in i leken kan du skapa ännu fler, men poängen är att ju fler scenarion du tänker igenom, desto mer förberedd är du om du behöver förändra dina planer. Om du tänkt igenom det, är det "bara" en alternativ plan, inte en helt ny.

Förutsättningar på den lokala klubben lägger ytterligare ett lager av alternativ över ekvationen, och både HL och CI reflekterar över viktiga saker i sina kommentarer. Vi måste landa åt samma håll för att undvika ännu farligare situationer, och att diskutera lokala förutsättningar med havsbris och vad det kan medföra är ett ämne som aldrig blir tråkigt i en sport där vi förnyar medlemskåren synnerligen ofta.

Tack för att ni rapporterar, och för att citera en fantastisk medlemmiska, hoppare och inspiratör Mattias Nord – vi vill ha fallskärms tänkare, inte fallskärms hoppare!

Kalott- grenarna

hopplösa vindar i Gryttjom

När såväl veteraner som förstagångsdeltagare på ett svenskt mästerskap, samlades hos Stockholms Fallskärmsklubb i Gryttjom i slutet på juli ställde vindarna till det och få hopp blev gjorda. Positivt var ändå att kalottformation hade tävlande lag för första gången på tre år, precision hade den yngsta deltagaren någonsin i juniorklassen och att intermedia-teklassen i swooping genomfördes för första gången i Sverige.

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Nico Emanuelsson

Efter två dagars idogt väntande på bättre vindar fick äntligen precisionshopparna komma upp på sin första lift på onsdagsmorgonen klockan sju. Därefter genomfördes de två kommande hoppen i en följd vilket säkrade det minimikrav på minsta antal genomförda hopp för att klassen ska godkännas som ett SM. Deltagarna i swooping (CP) fick däremot vänta ända till slutet och kom upp på sin första och enda lift först på onsdagskvällen.

Besvärliga vindar

För att bättre förstå hur mycket vindarna betyder i precision, förklarade chefsdomaren Zeljko Tanaskovic i

Forts på sidan 16 ►

SM -19

a

Bakgrundsbilden: Stefan Burström, etta i swoopingens öppna klass.

Nico Emanuelsson

Oskar Klahr från CF-laget Team Sportia.

korta drag att maxvinden får ligga i spannet 6–8 m/s. Som chefsdomare beslutar man i Sverige oftast i samråd med hopparna, och för årets SM fastställdes att 7,5 m/s var det som skulle gälla.

”Det gäller naturligtvis även vindbyarna så vinden mäts kontinuerligt hela tiden under tävlingens gång. Om någon hoppare landat och vinden har överstigit gränsen erbjuds deltagaren att göra ett omhopp och det beslutet måste den tävlande ta inom 15 sekunder efter landningen.”

På onsdagsmorgonen hade tävlingen äntligen vindarna på sin sida så att tre hopp kunde genomföras, innan det blåste upp igen. Olle Falk, 17 år och den yngsta deltagaren någonsin på SM i precision, höll med sina betydligt mer erfarna motståndare att vindarna på flera sätt var besvärliga. Det blåste mycket på exit-höjden, som får vara 900 meter som lägst, och flera hoppare hade bekymmer med att ta sig framåt under skärm.

”Första hoppet backade jag nästan hela tiden och hamnade en bra bit ifrån precisionsmattan.”

I de följande två hoppen gick det bättre för Olle. ”På sista hoppet fick jag åtta centimeter. Jag är inte jättenöjd, men med tanke på tävlingens förutsättningar är jag relativt nöjd med min insats i mitt första SM.”

Totalt slutade Olle på en åttonde plats av tio i den individuella tävlingen, och som ensam junior i startfältet delades ingen juniormedalj ut.

Segrade gjorde Magnus Falk som efter tre hopp slutade på 6 centimeter. Anders Carlsson kom på andra plats och Peter

Bendt tog brons. I lagklassen vann Magnus lag som tävlade för FGCC och förutom lagkompisen Peter ingick även Jonas Wallberg i laget. Silver i lagklassen gick till Linköpingslaget.

CF-tävlingen hade bättre flyt

De två lagen som tävlade i grenen kalottformation (CF) hade betydligt bättre flyt och kunde under måndagen och tisdagen genomföra alla sina tävlingshopp. I CF gäller samma vindregler som i övrig hoppning.

För första gången på tre år deltog två lag i CF, en gren som saknat tillväxt de senaste åren. Med Lennart Vestboms stöd och uppmuntran deltog ett lag från Fallskärms Gefle CREW Club i tävlingen, där Oskar Klahr som hade SM-premiär, ingick tillsammans med Andreas Frisk och Rickard Örjas. Laget som heter Team Sportia har också fått lite sponsoruppbackning från sportbutiken.

Motståndarlaget, Flying ducks, som tävlade för Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg fick oturligt bryta efter ungefär halva tävlingen eftersom en kalott blev förstörd i femte hoppet. Göteborgslaget bestod av de två SM-debutanterna Leo Simonsson och Anton Roslund medan den tredje i laget, Peter Björkman, har SM-erfarenhet från både FS4 och tiomanna speedformation.

Laget från FGCC som varit i ledning ända från start, erhöll därför rättvist guldmedaljerna.

Endast ett hopp för swooparna

I grenen swooping deltog elva hoppare varav tre svenskar, och övriga var deltagare från Finland, Norge och Frankrike.

På samma sätt som i precision finns många gränsvärden för vindstyrkorna. Swooping delas in i tre olika delgrenar, zonprecision, hastighet och distans där sju meter per sekund är maxgränsen för de två sistnämnda, men bara fem meter per sekund för zonprecisionen. Det blev lång väntan för swooparna som inte fick till ett enda hopp förrän i slutet på den sista tävlingsdagen. De fick därför endast genomföra ett hopp vardera vilket är minimigränsen för ett godkänt SM. I och med det delades bara medaljer ut i delgrenen hastighet.

Nytt för i år var att man infört en intermediateklass som ska fungera som ett enklare insteg för den som efter utbildning och mentorskap vill börja tävla i swooping, den mest riskfyllda av alla grenar inom fallskärms hoppning. Det var tre svenska deltagare i intermediate och Chris Shaw som ursprungligen kommer från Kanada och konverterade till svenskt cert 2018, välkomnade möjligheten att få chans att börja tävla.

”Mitt mål har alltid varit att tävla och jag tycker att det är jättebra att få chans att tävla mot dem som är på samma nivå och med lite snällare regler. Jag har tränat och fått utbildning i swooping i både Australien, USA och här i Sverige.”

Chris flyttade till Sverige 2016 och har sedan dess haft hjälp av framförallt Stefan Burström och Nico Emanuelsson i hemmaklubben Stockholms Fallskärmsklubb.

”De har varit till stor hjälp både som coacher och mentorer och jag har även gått kalottkurser för Johan Karlsson.”

På onsdag förmiddag gick en lift upp i förhoppning om att vindarna skulle hålla sig inom gränsen. Dessvärre fick hoppledaren kalla ner planet igen, men de tre tävlande i intermediate hann hoppa av och fullfölja sina hopp. Chris och hans mottävlare Thomas Petersen och Mats Eriksson hann därför göra varsin landning i delgrenen hastighet – som inte blev godkända på grund av vindstyrkan.

”Det gick fort eftersom banan ligger i medvind och med tanke på att våra hopp

Olle Falk, FGCC, åtta i individuell precision.

blev underkända på grund av för stark vind är jag ändå nöjd med att jag lyckades passera alla fem portarna på rätt sätt och göra en säker landning.”

Godkänd tävling trots hopplöshet

Under kvällens lift hade vindarna äntligen lugnat ner sig och samtliga deltagare i swooping fick varsitt godkänt hopp. I intermediatklassen gick det allra bäst för Mats Eriksson medan Thomas Petersen kom på en andra plats. För Chris Shaw, som gjort bästa hoppet under förmiddagen, gick detta hopp inte fullt lika bra och han slutade på en tredjeplats.

I den öppna klassen gick det bra för de svenska deltagarna. Stefan Burström gjorde allra bäst ifrån sig och vann hastigheten före norrmannen Öjvind Krageboen. Bronset gick till Rikard Larfors.

Det var med en suck av lättnad som tävlingsledningen till sist fick till en godkänd tävling i alla grenar. Det här mästerskapet kommer man nog minnas som ett av de mest ”hopplösa” svenska mästerskapen någonsin. Det är minst sagt

ingen lätt uppgift att genomföra tävlingar under svensk sommar och med de maxgränser för vindarna som dessa grenar har. Stort beröm ska ändå alla tävlande, organisatörer, domare och funktionärer ha som höll humöret högt trots de besvärliga omständigheterna. ■

Resultat SM 2019 kalottgrenarna

Precision individuell

1. Magnus Falk, FGCC	6 cm
2. Anders Carlsson, LFK	16 cm
3. Peter Bendt, FGCC	20 cm
4. Michael Alpfors, SFK	23 cm
5. Tony Månsson, LFK	30 cm
6. Jonas Wallberg, FGCC	33 cm
7. Narit Pidokrajt, SFK	34 cm
8. Olle Falk, FGCC	40 cm
9. Per Thonning, SFK	48 cm
9. Tommy Ekdahl, LFK	48 cm

Precision lag

1. FGCC **59 cm**

Magnus Falk
Peter Bendt
Jonas Wallberg

2. LFK **94 cm**

Anders Carlsson
Tony Månsson
Tommy Ekdahl

3. SFK **105 cm**

Michael Alpfors
Narit Pidokrajt
Per Thonning

Kalottformation

1. Team Sportia, FGCC **16 p**

Oskar Klahr
Andreas Frisk
Rickard Örjas

2. Flying Ducks, FKCG **5 p**

Peter Björkman (laget bröt i omg. 5)
Leo Simonsson
Anton Roslund

Swooping intermediate

1. Mats Eriksson	100,000
2. Thomas Petersen	77,501
3. Christopher Shaw	3,000

Swooping öppna klassen

1. Stefan Burström, Sverige	100,000
2. Öjvind Krageboen, Norge	95,972
3. Rikard Larfors, Sverige	92,993
4. Nick Gallo, Frankrike	83,696
5. Jan Einar Soltvedt, Norge	78,485
6. Karim Ennasri, Sverige	72,668
7. Klas Ramsay, Finland	71,381
8. Juha-Matti Sironen, Finland	69,616
9. Teppo Helminen, Finland	54,534
10. Lars Espeseth, Norge	0,000
11. Dag Johnny Kaarvaag, Norge	0,000

Domarna samlade på prisutdelningen.

Nico Emanuelsson

Ettan och tvåan i lagprecisionen, Fallskärmklubben Gävle Crew Club respektive Linköpings Fallskärmklubb.

Nico Emanuelsson

Guntlag Edgren

Segrare i kalottformation, Team Sportia. Från vänster: Oskar Klahr, Rickard Örjas och Andreas Frisk.

Swooping intermediate.

Nico Emanuelsson

Svenska medaljörer i swoopingens öppna klass, från vänster Rikard Larfors, Stefan Burström och Karim Ennasri.

Nico Emanuelsson

Nico Emanuelsson

För första gången höll Fallskärmsklubben Syd i de svenska mästerskapen. I Eslöv avgjordes grenarna fyrmanna formationshoppning (FS4), vertikal formationshoppning (VFS), speed och vingoverall (WS). Datumerna var den 22-24 juli.

”Det är alltid utmanande att göra nya grejer, men det har varit väldigt kul”, säger Thomas Gårdängen, tävlingschef.

Text Linda Lundberg

Foto Anders Brouzell, Kaveh Keivan

De svenska mästerskapen har flugit förbi. Detta år avgjordes flera grenar på Fallskärmsklubben Syd i Eslöv, Skåne, för första gången. Medaljer har delats ut i grenarna FS4, VFS, speed och vingoverall (WS). FF och freestyle fick inga deltagare och därmed inga resultat.

”Vi försökte att göra allt vi kunde med de lärdomar som andra klubbar har delat med sig av. Vi hade stora möjligheter att göra mer rätt från början”, säger Thomas Gårdängen.

Alla hade någonstans att bo och någonstans att packa. Det fanns dessutom

prisad japansk mat att äta. Tabemasu Ka-Jen, nordisk mästare i foodtruck 2019, serverade uppskattad mat under SM-dagarna.

Inne i klubbstugan fanns en nyinköpt TV-skärm, där alla kunde se alla domarbeslut och resultat.

”Det flöt på. Vi var ett sammansvetsat team. Alla hjälpte till och många engagerade sig, så början var inte så stor.”

Lärdomar kring vingoverall

Det kunde ha varit bättre väder, det medger Thomas Gårdängen. Han berättar

att det har varit svårt att planera efter vädret, när vissa grenar ska hoppa från 4000 meter och andra från 3000 meter.

Den största lärdomen som de drog på Fallskärmsklubben Syd var att WS nog bör separeras från de andra grenarna och tävla på en helt egen dag.

SM i vingoverall är nytt. Förra året anordnades det första, och då var det fristående.

”Vingoverall är så mycket mer väderberoende, och det var svårt att prioritera några få och låta alla andra vänta. Det skulle vara bättre att köra vingoverall i ett sjuk.”

Besvikna vingflygare

När detta SM var över för alla andra grenar och det var dags för prisutdelningsce-

SM -19

SYD

Tredje raka SM-vinsten för fyrmanslaget Echochamber från Stockholms Fallskärmsklubb.

Karenh Kevänen

remonin hade vingflygarna fortfarande två hopp kvar. Det berättar en besviken Martin Hovmöller från Stockholms Fallskärmsklubb, som knep tredjeplatsen i vingoverall.

Henrik Raimer från Stockholms Fallskärmsklubb tog hem grenen speed skydiving.

”När vi var klara fanns det inga deltagare från någon annan gren kvar. Visst, vi gjorde två omgångar till slut, men vi fick inte alltid veta hur vi skulle flyga, finaler ändrades utan att vi fick veta det och domarna pushade oss till att hoppa i osäkra förhållanden för att vi skulle bli klara så att SM skulle bli godkänt”, säger han.

Ola Johansson från Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, som tog silvret, är inte heller nöjd med hur tävlingen gick till.

”SM gick lite trögt i början. Syd hade inte fått tillräckligt med information för

Forts på sidan 20 ➤

Vertikal formations-hoppning, Kwansta Kwattro från Skånes Fallskärmsklubb.

Kwansta Kwattro

Team C4, FKA.

att kunna hålla ett vingoverall-SM, vilket bland annat ledde till misskommunikation med piloten och vår första runda blev dålig. Det gjorde att jag gjorde misstag. Andra rundan styrde jag upp helt och den blev perfekt. Det syns även på mina poäng.”

Thomas förklarar att de under tävlingen såg till helheten och att alla grenar och tävlande skulle få ut det mesta av sina dagar.

”Tyvärr tillät inte väder och vind att en jämn och rättvis planering blev till alla grenars fördel i slutändan. Väder och vind är något vi inte kan planera i förväg till hundra procent, och det beklagar vi djupt för. Till nästa tävling kommer vi varmt rekommendera att WS får en egen tävlingsdag.”

Cumulunimbus, SFK

Vinnaren i WS, Jonas Davidsson från Fallskärmklubben SYD, tävlade dock för första gången, så han hade inget annat att jämföra med.

”Vi hade krängel med vädret bara. Jag körde på känn och det funkade. Lite felkörningar ledde till vinst, och jag har bara vunnit brons i stående längdhopp i Tomelilla när jag var tio år så detta får mitt medaljskåp att se mycket bättre ut.”

Tredje guldåret i rad

I FS4, öppna klassen, tog Stockholmsbaserade Echochamber guld för tredje året i rad. Laget består av Ulf Liljenbäck, Johan Edvall, Rikard Rodensjö, Mattias Nord och Anders Brouzell.

”Vi gick in i tävlingen med relativt låga förväntningar på vårt resultat, med

hänsyn taget till att vi inte tränat så mycket som planerat under sommaren. Vi kom till Eslöv under lördag förmiddag och precis som vanligt var det en fröjd att komma till Skydive Syd”, säger Ulf.

Echochamber var snabbt i luften och gjorde sju träningshopp under den dagen. Johan hoppade med ett nyopererat knä och kunde inte belasta det som vanligt, så laget blev tvunget att anpassa flera exitar med att dra ut en exitformation istället för hoppets första formation – vilket tar extra tid.

”Arbetet i frifall var rostigt. Vi var ’klistriga’ i greppen och helt enkelt ovana att vara i luften igen. Samtidigt fanns det passager där vi glimrade till och allt efter-

Sleipner, FK Syd.

Aurora, Linköpings Fallskärmsklubb.

som växte självförtroendet och vi avslutade sedan träningen med att göra ytterligare sex hopp under söndagen.”

Echochamber relativt nöjda”

Tävlingen gick ungefär som Echochamber förväntat sig. Lottningen var åt det långsamma hållet och med den förberedelsen laget hade i bagaget kände de att 20 poäng i snitt var ett rimligt mål.

”Vi nådde inte riktigt ända fram utan slutade på 19,4 i snitt, ett resultat som vi ändå får vara relativt nöjda med. När vi hoppar som bäst och är helt ’on top of it’ sker inte många av

Jonas Davidsson, tvåa i vingoverall.

de misstag ni nu gjorde, vi är snabbare i kommunikationen och exitarna är generellt mycket bättre”, säger Ulf.

Silvret tog Aurora från Linköping, med 14,8 i snitt, och bronset gick till Team C4 från Fallskärmsklubben Aros, med snittpoängen 14,4.

I speed vann Henrik Raimer från Stockholm, tvåa blev Daniel Hagström från samma klubb, och på tredje plats kom Daniel Eftodi från Fallskärmsklubben Syd.

Resultat SM 2019 frifallsgrenarna

Fyrmanna formationshoppning

1. Echochamber, SF snitt 19,4

Rikard Rodensjö
Ulf Liljenbäck
Johan Edvall
Mattias Nord
Anders Brouzell

2. Aurora, LFK snitt 14,8

Filippa Ebersjö
Jonas Fransson
Zoltan Hübsch
Åsah Helenius
Markku Glans

3. Team C4, FKA snitt 14,4

Hooman Ahoori
Fredrik Johansson
Johannes Andersson
Jakob Engberg
Viktor Engberg

4. Sleipner, FSK Syd snitt 10,5

Emil Svensson
Fredrik Pantorp
Rikard Karlsson
Claudius Natali
Alexander Andersson

5. Cumulunimbus, SFK bröt e. omg. 6

Johanna Englund
Josefin Englund
Hillevi Gustavsson
Kajsa-Stina Gustafsson
Marcus Jennby

Vertikal formationshoppning

1. Kwansta Kwattro, SFK snitt 10,5

Jesper Forsman
Adrian Cederholm
Henrik Johansson
Johan Svensson
Liina Väänänen

Speed skydiving snitt

1. Henrik Raimer, SF	480,30
2. Daniel Hagström, SF	463,40
3. Daniel Eftodi, FSK Syd	462,13
4. Lars Eklund, ÖFSK	448,48

Vingoverall totalt

1. Jonas Davidsson, FSK Syd	278,7
2. Ola Johansson, FKCG	273,9
3. Martin Hovmöller, SF	248,8
4. Marcus Jönsson, FSK Syd	125,6

I grenen VFS deltog endast Kwansta Kwattro, från Skånes Fallskärmsklubb.

”Det kan nog hända att vi håller SM igen. Nu vet vi vad det innebär och vad som krävs. Vi tar de lärdomar vi fick med oss till nästa gig”, säger Thomas. ■

FS4-pallen: från vänster Aurora, Echochamber och Team C4.

Vertikal formationshoppning, Kwansta Kwattro.

Speed skydiving, fr. vänster: Daniel Hagström, Henrik Raimer och Daniel Eftodi.

SM-medaljörerna i vingoverall, från vänster: Ola Johansson, Jonas Davidsson, och Martin Hovmöller.

Hoppsveri

- gemenskap, glädje, respekt, kärlek

Tajta vänner

Tillsammans. I luften och på marken är vi tillsammans med våra vänner. Bilden visar en tajt grupp vinkelflygare över Kosteröarna under Angleweek i Näsinge. Foto: Roy Wimmer-Jaglom.

Gemenskap i stort och smått

Glädje och gemenskap är det som kännetecknar vår sport. I små såväl som stora klubbar och hela hoppsverige i stort. Här är glada hoppare från Östersunds Fallskärmsklubb efter sista liften på Optands flygfält under "myggbugit". Från vänster: Simon Antonsson, Marcus Åsberg, Malin Eriksson, Håkan Schwartz, Robert Hansson, Adam Claréus, Johan Moods flickvän och Johan Mood. Foto: Lars Eklund.

Där vi helst vil

Luften är vårt element! Där bara från flygplan utan även är en grupp hoppare från F der sig för hopp en stilsam

ge

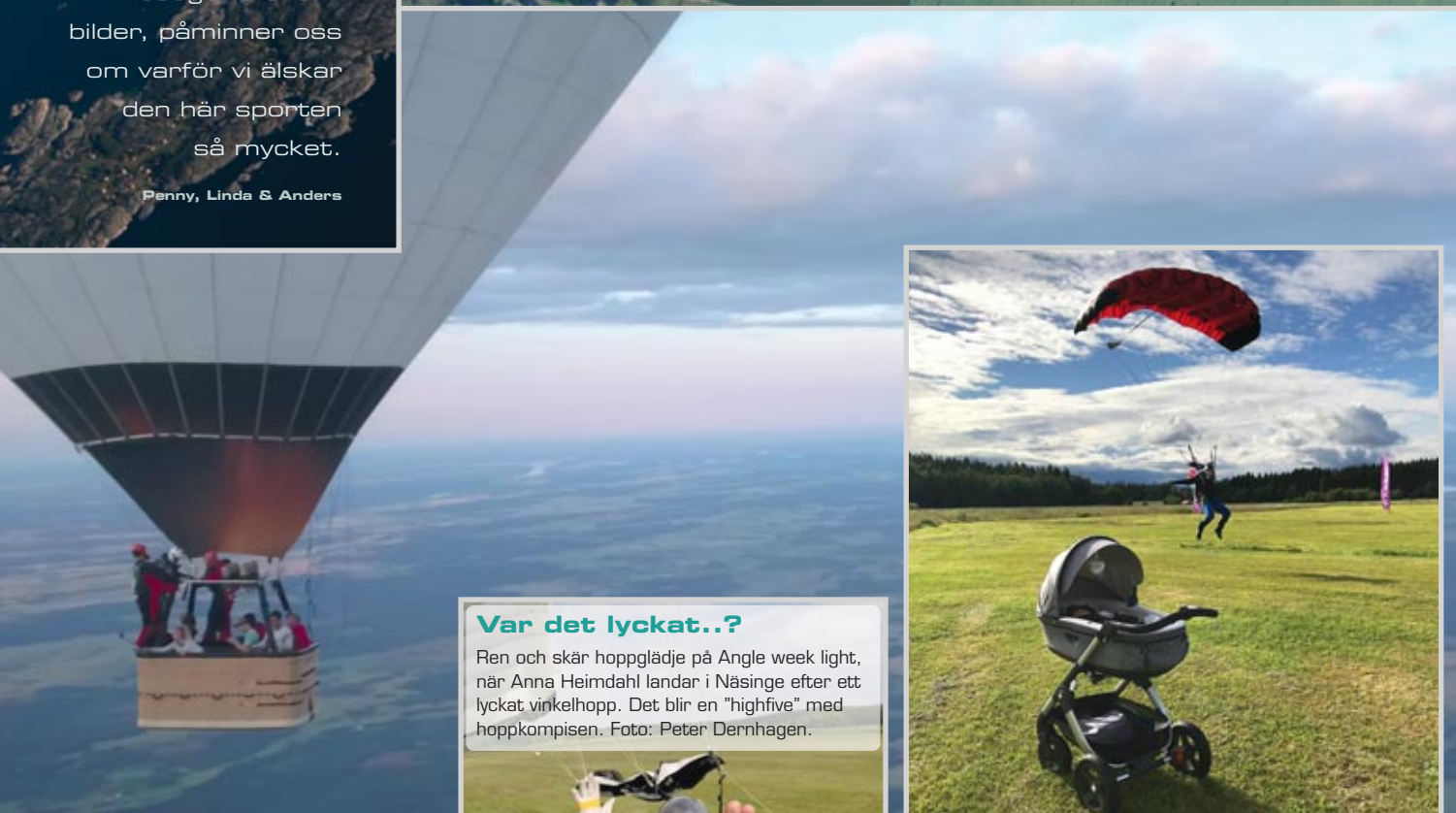
Hoppning är mestadels glädje, en omslutande euforisk känsla av lycka och gemenskap. Men ibland är hoppning också en obegriplig sorg och saknad när vi mister dem som står oss nära i vår fallskärmsfamilj. Vi i redaktionen vill med dessa bilder hjälpa till, när vi alla nu ska bearbeta den omfattande sorg som vi går igenom. De här minnesögonblicken i bilder, påminner oss om varför vi älskar den här sporten så mycket.

Penny, Linda & Anders

Velociraptor visar kärlek och respekt

Velociraptor som samlats för hoppning vecka 29 i Gryttjom avslutade en kväll med ett hopp dedikerat hoppvännerna och dess anhöriga i Umeå. Hoppet symboliserar på ett fint sätt varför vi hoppar – gemenskap, glädje, respekt, kärlek. "Vi rök stjärnan i över 15 sekunder, det var mycket emotionellt", berättar Sven Mörtberg. Foto: Stefan Flink.

Var det lyckat..?

Ren och skär hoppglädje på Angle week light, när Anna Heimdahl landar i Näsinge efter ett lyckat vinkelhopp. Det blir en "highfive" med hoppkompisen. Foto: Peter Dernhagen.

Hopp om framtiden

Den här bilden talar sitt tydliga språk. Thom Åström landar sin fallskärm en ljuvlig sommarkväll under Bänkås Family Week i Sundsvall. Mamma Sara och sonen Knox tar emot på marken. Foto: Sara Josefsson.

I vara

vi helst vill vara och vi hoppar inte från helikopter och luftballong. Här fallskärmsklubben Aros som förbereder sommarkväll. Foto: Jesper Almroth.

Midsommar- ljuset

Mania Hjertom

Everöd glädde 120

Roligt och utvecklande. 120 deltagare, från fem olika klubbar och sju olika nationer gjorde tillsammans 1 600 hopp. Även om siffror inte har någon betydelse alls, är det alltid intressant att se hur många som samlats för att ha just, roligt. Skånes Fallskärmsklubb och Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg, hade samarrangerat ett ordentligt midsommarfirande i skånska Everöd, där man bjöd på rolig och utvecklande hopprning i alla former och en mängd extra roliga aktiviteter på marken.

Gamla välkomnar nya med öppna armar

Alla är välkomna! Gamla hoppare välkomnar de nya med öppna armar. Alexandra Blomberg beskrev sitt första midsommarfirande på en hoppklubb så här: "Jag åkte till Söderhamns Fallskärmsklubb för mitt första boogie över midsommarhelgen. Med ett färskt A-cert i handen, bara en vecka gammalt, var det lite nervöst att komma till en ny klubb men jag blev ordentligt välkomnad och kände mig snabbt som en del av gänget. Tack SÖFK för ett grymt midsommarboogie, vi ses snart igen!"

Thomas Hirtz

Tillsammans är delad glädje

Att hoppa tillsammans är att dela och dubbla glädje både inför, under och efter ett hopp. Här är från vänster Navid Haghjo, Mattias Flybring, Johan Nilsson, Fredrik Medevik efter ett hopp på midsommar i Mohed.

Thomas Hirtz

Lunch med vänner på Aros

En enda stor familj. För många hoppare känns det självklart att fira midsommar och andra högtider med sina hoppvänner ute på klubben. Här avnjuts midsommarlunch på Aros i Västerås som bästa matfixaren Mikael Söderberg ställt iordning. Drygt 60 glada och hungriga vänner samlades denna dag. Matt Evans som flyttat hit från England; "Min bästa midsommar under mina 13 år i Sverige."

Matt Evans

Under det traditionella boogiet Bänkås Family Week i Sundsvallsklubben, 3–13 juli, inleddes första helgen med ett kvällshopp i romantikens tecken. På lördagens sista lift deltog tio hoppare i vad som skulle föreställa en påhittad ölprecisionstävling.

Text Penny Robertson-Pearce

Foto Thomas Hintz

Mattias Sundberg, gästhoppare från Söderhamnsklubben, hade under dagen planerat allt in i minsta detalj.

”Det var så många faktorer som hade kunnat gått fel, men i slutändan klaffade precis allt, till och med bättre än jag någonsin hade kunnat hoppas på.”

Mattias planerade med övriga hoppare i hemlighet, även med hoppleddare, manife- stor och pilot. Till och med vädret bestämde sig för att vara på Mattias sida efter ett par dagar med regn och blåst. Största utmaningen var att övertyga flickvännen Andrea Schofeld, som inte var särskilt hopp- sugen, att de borde gå upp och göra ett hopp tillsammans på dagens sista lift.

”Det var både stressande och kompli- cerat att övertyga henne, mest för att hon inte skulle börja misstänka att något var i görningen.”

Mattias som anser att Andrea är ett rik- tigt ”kontrollfreak” hade planerat en liten tvist för att få henne att tappa fattningen. Liften, skulle enligt plan falla hopparna på 1 500 meter. Enligt den hemliga planen öppnade Mattias dörren redan på 1 200 meter och hoppade av. Med blandade skå- despelarinsatser skulle övriga hoppare ver- ka frågande och förvirrade. Andrea upplev- de allt som väldigt förvirrande.

Som förste att landa hann Mattias ta på sig finskjortan och ta fram ringen. Andrea landade sista av alla och på marken för att möta henne stod Mattias, tillsammans med ett fyrtiotal som samlats på fältet. Alla jub- lade och gratulerade samtidigt som cham- pagnen korkades upp.

”Det blev den mest romantiska stund jag upplevt i mitt liv, det var magiskt”, säger Andrea. ”Och jag sa såklart ja! Tre ord får beskriva resten: tacksamhet, hopp och kärlek.”

Mattias och Andrea träffades redan för sex år sedan när Andrea gick kurs i Mohed. Det var kärlek vid första ögonkastet. Mat- tias kände stor tacksamhet till alla som sett till att göra frieriet så lyckat.

”Från botten av mitt hjärta vill jag tacka alla underbara människor på Bänkås Fami- ly week som gjorde detta möjligt och som ville dela denna fina stund med oss. Det här var den mest magiska stund jag någon- sin upplevt.” ■

Hoppande fam

Hoppglädje i tre generationer. Det var pappa Gunnar Nyberg som drog i gång intresset för fallskärmshoppning redan på 70-talet. Hans barn Richard, Thomas och Ulrika spenderade många barndomsdagar på hoppfältet, och det var ingen tvekan om att de skulle börja hoppa själva. Gunnar hoppar inte längre, men i stället har barnbarnet Samuel tagit intresset vidare.

Gunnar, Thomas och Samuel, tre generationer Nyberg i luften.

Ulrika Nyberg

Text Linda Lundberg

Foton Nybergs arkiv

Gunnar Nyberg

- Ålder: 71 år
- Klubb: Sundsvalls Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 1977
- Antal hopp: Cirka 3 600–4 000 tror jag.
- Utrustning: Atom med Foil 252
- Hoppar helst: Precision
- Andra intressen: Trav
- Yrke: Pensionerad

Hur kom det sig att du började hoppa? En arbetskollega, Sten Rastberg, fick mig att börja.

Hur ofta hoppar ni tillsammans i familjen? Ingenting för mig nu eftersom jag slutat, men annars hoppade vi några gånger per år eftersom ungarna helst vill hoppa FS.

Hur är det att ha det här gemensamma intresset som familj? Ja det var ju jag som drog igång det här och det är ett jättebra sätt att få vara med familjen nu när de blivit äldre.

Vilket är ditt bästa hoppminne tillsammans med familjen? När jag fick hoppa med Thomas och hans son Samuel, vilket är tre generationer, och vad jag tror den enda familj som gjort det.

Samuel Nyberg

- Ålder: 18 år
- Klubb: Sundsvalls Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2016
- Antal hopp: cirka 40 (det har inte blivit så mycket eftersom jag elitsatsar på brottning).
- Utrustning: Javelin med Spectre 170
- Hoppar helst: FS
- Andra intressen: Brottning
- Yrke: Processoperatör åt SCA

Hur kom det sig att du började hoppa? Eftersom resten av släkten hoppar.

Hur ofta hoppar ni tillsammans i familjen? Inte så ofta just nu eftersom jag tränar så mycket brottning.

Hur är det att ha det här gemensamma intresset som familj? Jättekul.

Vilket är ditt bästa hoppminne tillsammans med familjen? Mitt första tandemhopp som jag gjorde 2007 med min pappa.

Richard Björck

- Ålder: 47
- Klubb: Sundsvalls Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2009
- Antal hopp: cirka 340
- Utrustning: Javelin Odyssey, skärm Sabre 2, 150
- Hoppar helst: FS4
- Andra intressen: Snowboard, snöskoter, Mc
- Yrke: Säljare

Hur kom det sig att du började hoppa? Jag har alltid varit intresserad av fallskärms hoppning. Min bror ställde frågan och jag tyckte det var dags att börja hoppa. Så Thomas ordnade en privat kurs åt mig.

Hur ofta hoppar ni tillsammans i familjen? När vi är på fältet tillsammans så gör vi nästan alltid ett eller två hopp med varandra.

Hur är det att ha det här gemensamma intresset som familj? Det är trevligt. Oftast är alla familjemedlemmar med när det är hoppning.

Vilket är ditt bästa hoppminne tillsammans med familjen? Jag tror det är när vi hade AN28:an här på Bänkås Family Week. Vi hoppade någon stor formation.

Thomas Nyberg

- Ålder: 44 år
- Klubb: Sundsvalls Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 1990
- Antal hopp: cirka 3 700
- Utrustning: Icon, Icarus VX 83
- Hoppar helst: Fyrmanshoppning och storformation
- Andra intressen: Triathlon och skidor, både längd och utför.
- Yrke: Processoperatör på SCA

Hur kom det sig att du började hoppa? Eftersom jag är uppvuxen med fallskärms hoppning på grund av att pappa hoppade, sedan jag var tre år, kändes det väldigt självklart att börja. Det har varit en sjukt bra barndom med alla människor och platser vi fått varit på genom åren.

Hur ofta hoppar ni tillsammans i familjen? Det är nog jag och Ullis som hoppar mest tillsammans. Jag och pappa körde lite precision ett tag tillsammans innan han slutade.

Hur är det att ha det här gemensamma intresset som familj? Det känns bra eftersom man inte behöver åka och hälsa på dem på fritiden haha!

Vilket är ditt bästa hoppminne tillsammans med familjen? När jag gjorde hoppet med min pappa och min son som syrran filmade. Tre generationer i formation, och hittills de enda i svensk hopp-historia. (Red. not: Se bild vänster sida.)

Ulrika "Ullis" Nyberg

- Ålder: 37 år
- Klubb: Sundsvalls Fallskärmsklubb
- Började hoppa: 2001
- Antal hopp: 1000-någonting...
- Utrustning: Rigg: Wings, kalott: Impuls 95
- Hoppar helst: Mage och stort! Men i princip allt på mage i formation är roligt!
- Andra intressen: Träning i form av crossfit är en del av vardagen men att umgås med vänner och familj, gärna i samband med grillning/matlagning är underbart.
- Yrke: Specialistsjuksköterska ambulans. Arbetar till vardags på ambulansen i Sundsvall men är just nu, i skrivande stund, ambulanssyrra på Camp Nobel i Mali. Kommer hem i augusti.

Hur kom det sig att du började hoppa? Jag är uppväxt på hoppfältet och med denna sport eftersom pappa började hoppa -77. Så det föll sig naturligt att börja något år efter min student, då jag kunde finansiera min hoppning själv.

Hur ofta hoppar ni tillsammans i familjen? Det kan bli några hopp per år men mer förr än nu. Pappa gick och pensionerade sig från hoppningen för några år sedan, men vi hänger på hoppfältet lika mycket för det!

Hur är det att ha det här gemensamma intresset som familj? Vi är mycket tajt som familj. Vi bor i princip grannar, i alla fall på sommaren när Thomas är i sin sommarstuga. Hoppningen tar mycket tid så det är ju roligt att kunna umgås under den tiden. Det är ju ett lite speciellt intresse... ett extremt intresse, som inte hör till vardagen för många. Hela vår svenska hoppfamilj är ju inte stor heller så var än man hoppar så har man ju en familj på plats.

Vilket är ditt bästa hoppminne tillsammans med familjen? Oj... ja, vet inte om jag har något specifikt, men vi har hoppat lite formation allihop (jag, Thomas, Richard, Pappa och Nenne). Det var härligt. Sedan var det hoppet då Samuel hade tagit sitt cert och vi (jag, Thomas, Pappa och Samuel) gick upp i en lift och jag tog kort på dem. Det blev "tre generationer i luften" den dagen.

Jesper

Text **Penny Robertson-Pearce**
Foto **Pelle Andersson**

För Jesper spelar det ingen roll om det gäller det allra första fallskärms-hoppet som han gjorde 1988, eller graderingen till brunt bälte som han gjorde i fjol, Jesper är synnerligen noggrann och målmedveten när det gäller att förbereda sig och det är kanske ingen slump att han oftast lyckas med det han företar sig. "Känslan att jag inte kan bli bättre just nu, att det inte finns någonting jag kan göra för att jag ska vara bättre förberedd, är en speciell och tillfredsställande känsla som gör mig trygg," säger Jesper.

Första året firade Jesper hela trettio år i sporten och när vi träffas hemma hos honom i Örebro för ett långt och givande samtal känner jag att Jesper är en aldrig sinande källa av kunskap och erfarenhet. Dessutom delar han mer än gärna med sig av allt han kan eftersom Jesper verkligen brinner för utbildning och pedagogik.

Första gången jag träffade Jesper för åtta år sedan uppfattade jag honom som en varm och mjuk person med en alldeles speciell humor och jag har samma uppfattning idag. Att han också briljerar med god kokkonst och bjuder på en väl tillagad lax i samband med intervjun var bara bonus.

Tidigt flygintresse

Jesper är född och uppvuxen i Mölndal utanför Göteborg där han och hans föräldrar bodde fram till högstadieåldern. Men under ett och ett halvt år reste familjen till Mom-

basa i Kenya där pappa Anders arbetade en period som ingenjör.

Jesper minns framförallt skolgången i den engelska skolan: "Det var en striktare skola, med mer regler och skoluniform, en stor kontrast till den svenska skolan som jag gått i innan, men vi som gick där trivdes bra ändå."

På fritiden blev det mycket bad och safari och Jesper drabbades helt osannolikt av malaria hela sju gånger på två år, trots malariaprofylax.

Så småningom reste familjen hem till Mölndal igen. "Jag var tidigt flygintresserad och jag och pappa åkte regelbundet ut till Torslanda för att titta på flygplan."

Vid tretton års ålder flyttade Jespers familj till Karlstad. Mamma Ingrid var arkitekt och hade egen firma där hon ritade hus. Jesper var mycket intresserad av tecknade serier och hade allt i serieväg som var värt namnet. Han tyckte om att rita och teckna som ung, och började

JESPER BERGSTRAND

Ålder: 49.

Bor: I Örebro.

Familj: Singel, gudfar till lillebror Fredriks dotter Elin.

Tid i sporten: 31 år.

Antal hopp: 2950 hopp.

Övrigt: Brunt bälte (2 Kyu) i Kyokushin Karate.

även med karate under tiden i högstadiet.

Flygvapnet

Som femtonåring gick Jesper med i Flygvapenföreningens riksförbund, FVRF, och gick olika utbildningar i Flygvapnets regi.

"Där kom jag i kontakt med försvarets utbildningsstruktur för första gången och vi lärde oss att utbildas. Det var där som mitt intresse för utbildning och pedagogik vaknade."

Försvarets utbildningsmetodik tilltalade Jesper: "Jag tyckte om tyd-

Forts på sidan 30 ➤

Privat arkiv

► Nyfiken på – från sidan 29

ligheten. Jag tror att de flesta uppfattar mig som en väldigt tydlig instruktör. Jag ser seriöst på utbildning. Det ska finnas ett förtroende mellan dig som instruktör och eleven och du har ett ansvar att förmedla och utveckla.”

När Jesper gick i gymnasiet såg han och en kompis ett anslag om ett informationsmöte för fallskärmsklubb som höll i mötet. ”Jag gick raka vägen hem till mina föräldrar efteråt och sa att jag ville

Jesper är född och uppvuxen i Mölndal utanför Göteborg där han bodde fram till yngre tonåren.

Privat arkiv

börja hoppa fallskärm.” Inte långt därefter, i mars 1988, gick Jesper den konventionella utbildningen i Arvika.

Rundkalott och bröstreserv

Arvika hade på den tiden den äldsta utrustningen i Sverige, både rundkalott och så kallad bröstreserv. När teorikursen var över skedde en tragisk dödsolycka en månad innan Jesper kom att göra sitt första hopp.

”Jag var bara 17 år och dessutom kände jag den förolyckade lite grann. Det tog hårt på mig, men jag var ändå fast besluten att genomföra min utbildning.”

Kanske var det den händelsen som lade grunden för det som kännetecknar Jesper: ”Jag förberedde mig minutöst. Övade om och om igen. Jag övade så mycket att jag faktiskt kände att det inte gick att förbereda sig mer inför första hoppet än vad jag hade gjort. Det gav mig en trygghetskänsla. Jag tror helt ärligt att ingen i Sverige övat så många utlägg och reservdrag som jag gjort!”

Utbildningen flöt på riktigt bra även om första hoppet såklart var nervöst.

”På den tiden fälldes vi på initialt 600 meter, mitt första hopp skedde i moln och snöyra, och jag gjorde 27 hopp totalt. Jag lyckades göra det med bara fyra underkända hopp. Jag växte verkligen som individ och utbildningen som var min första ”vuxengrej” fick mitt självförtroende att växa.”

Bra schema i vården

Jesper som blev heltokig i hoppning lade ner sitt engagemang i Flygvapnet för att hinna hoppa så mycket som möjligt på fritiden. Efter diverse ströjobb och värnplikten som gjordes i både Falun och Karlstad, började Jesper jobba i vården.

”Jag jobbade på en bra enhet med en bra chef, som med hänsyn till mitt hoppintresse planerade schemat så att jag kunde vara ledig på helger och hoppveckor.”

Fram till 27 års ålder jobbade Jesper inom vården både som undersköterska och mentalvårdare innan han 1997 påbörjade studier på universitetet. Så småningom blev det en beteendevetarexamen med inriktning på psykologi och juridik, vilket därefter ledde till ett jobb på arbetsförmedlingen.

Trivs med jobbet

Jesper har jobbat de senaste 18 åren på arbetsförmedling både i Karlstad och Örebro dit han flyttade 2001 efter 20 år i Karlstad. ”Jag trivs med jobbet. Det är både varierande och jag kan styra mycket av mitt arbete själv och jag samarbetar med många kollegor.”

Tidigt blev Jesper engagerad i personalutbildning och la ner mycket arbete

Magnus Caro,
kursledarkollega
och vän

Min och Jespers historia går ganska långt tillbaka. Jag träffade Jesper i BAS-kursernas granning och vi hade ofta kurserna tillsammans lite runtom i landet.

Det var, och är, riktigt roligt att ha kurser med Jesper eftersom vi kompletterar varandra väldigt bra. Vi har dock samma svåra, ironiska humor, där jag alltid ansett hans som aningen giftigare och djupare. I diskussioner på BAS-kurser finns det nog ingen som likt Jesper kan ta sig ur en knivig fråga, med ett svar som ingen ens fattar inte är ett svar, utan bara en nödutgång.

En gång under åren med alla kurser tillsammans, frågade jag i vilken stad vi var i och han svarade fel. Det säger en del om hur vi flackade land och rike runt. Vi åkte runt med en låda full med allt som behövdes på kurserna. Inför varje kurs var det bara att sätta sig ner och ’snickra’ ihop den kommande kursen. Jesper var och är en klippa på sådant och han har räddat mig många gånger under årens lopp.

Ett kurstillfälle i Skövde då jag låg i svår influensa, fick Jesper styra upp hela kursen på egen hand. Ett annat tillfälle var den omtalade hoppmästarkursen i Myttinge – när deltagarna fick lappsjuka och löpte amok – styrde Jesper upp situationen ännu en gång.

Man kan alltid hålla i Jesper när det stormar, en riktig klippa! Jesper är en ödmjuk och fin person och jag är glad att han är och har varit en del av mitt fallskärmsliv.

på introduktion för nyanställda. Nästa steg blev en stabsposition med en mängd olika uppdrag. ”Jag var verksamhetsansordnare i fem år men saknade faktiskt att få jobba direkt med de arbetssökande. Nu är jag tillbaka som arbetsförmedlare igen. Eftersom jag jobbat så länge på en myndighet har jag förståelse för regelverk med riktlinjer och ramar men också hur man använder det för att hjälpa arbetssökande ut i arbete. Regelverk behöver absolut inte betyda hinder utan du kan göra mycket för att stötta individen på vägen mot arbete, det är spännande och utvecklande och jag får träffa många inspirerande människor som har idéer och planer.”

Efter att ha varit aktiv i Arvikaklubben sedan 1988 började Jesper hoppa i Örebro Fallskärmsklubb 1996 och har varit Örebroklubben trogen i nästan alla år. En period på några år i AROS har det också blivit. Två år efter avslutad utbild-

ning blev Jesper hoppmästare 1990 och året därpå blev han kursledare.

Brinner för utbildning

Jesper var tidigt engagerad i både styrelsearbete i Arvika och småningom som kursledare och instruktör i ÖFK. I två omgångar, först 1999–2001, och senare 2005–2007, var Jesper chefsinstruktör i klubben.

”Redan 1997 blev jag tillfrågad av dåvarande riksinstruktören Bella Pettersson om jag tillsammans med övriga i utbildnings- och säkerhetskommittén, USK, ville jobba med att uppdatera och förbättra regelverket, förbundets SBF. På grund av flera dödsfall och incidenter gjordes en hel del regeländringar under den här tidsperioden. Framförallt ville jag bidra till att regelverket skulle vara tillämpligt och begripligt så att det ska fungera i vår verksamhet.”

Som medlem i USK började Jespers riktigt stora förbundsengagemang: ”Jag var medlem i USK i fem år varav de tre sista åren, 2005 – 2007 som ordförande.”

Dåvarande USK tog bland annat fram den så kallade Jesperkurvan som uppkallades efter en namne, Jesper Löfberg. Dessutom kom boken Flyga Fallskärm – som Boel Janérus (numera Stier) var drivande bakom – till som ett enhetligt utbildningsmaterial för alla som skulle gå kalottkurser. Regeländringen med krav på räddningsutlösare kom även till under den här perioden.

Land och rike runt

Per Myrin, som var riksinstruktör mellan 1990–1999, införde vår nuvarande BAS-kurs och andra centrala instruktörskurser. Han samlade ihop ett gäng erfarna och intresserade instruktörer som reste runt i hela Sverige och utbildade fallskärmshoppare på olika regementen och flygflottiljer.

Pelle Andersson, vän och klubbkompis

”Under min grundutbildning hörde jag flera gånger uttrycket ’visa hela handen’.

Jag förstod efter ett tag att det handlade om en person med stor auktoritet som styrde sina utbildningar med järnhand. Så en dag fick jag veta att denne man skulle dyka upp på ett rullpass. Två starka steg in i packen och så stod han där, Jesper. Med iskall blick, tajt tröja med fallskärmstryck, jeansshorts och vita tubsockar. Jag var förskräckt, rent av livrädd.

Nu, 17 år senare, är rädslan försvunnen sedan länge, men kvar finns stor respekt för denna fantastiska vän.”

”Efter några år ingick jag i den här gruppen, som totalt sett inte var så många, och jag och Magnus Caro hade en hel del kurser tillsammans. Det var både BAS-kurser samt hoppmästar- och kursledarutbildningar.

”Det hände så mycket i sporten och fallskärmsförbundet och vi instruktörer ville möta upp det med kunskap. Vi styrde upp tydligare utbildningsplaner och eftersom kurserna hölls av samma grupp kursledare som ambulerade runt om i hela Sverige gav det en jämnare och mer likvärdig utbildning.”

Jesper och Caro höll minst fem till sex kurser per år under en dryg femårsperiod: ”Det blev många kurser och när kurserna så småningom förlades på Bosön blev de större men också mer enhetliga och samordnade. Jesper tycker att förbundskurserna är bra och målet är alltid att delta-

garna ska känna att de verkligen fått med sig något hem.

No blame-kulturen kan vara en av de viktigaste delarna i utbildningen just nu. ”Alla kan göra, och gör, misstag och kanske fel och det bästa du kan göra för dig och dina vänner är att lyfta fram dem och prata om dem så att vi lär oss. Och att man vågar fråga, och att man som instruktör är öppen för olika sätt att utbildas. Det finns många olika vägar till målet och det blir roligare och mer givande om man är vaken för nya sätt och metoder.”

Storsvensken gällande rekord

Jesper startade hoppkarriären som maghoppare och det är så han har gjort de flesta hoppen: ”Mest för att det var den hoppning man gjorde förr och på nittio-talet hade Sverige så stor flygkapacitet att ofta samlades många maghoppare på

Forts på sidan 33 ➤

Med drygt 250 AFF-hopp har Jesper under de senaste åren varit engagerad i AFF- och SFU-utbildningar.

Jespers senaste gradering i karate var till brunt bälte.

Pelle Andersson

STORM

ARE YOU FLYING THE RIGHT PARACHUTE?

"ALL IN ALL IT IS THE PERFECT ALL AROUND CANOPY FOR ME. IF YOU ARE NOT DEDICATED TO SWOOPING IT WILL OFFER MORE THAN YOU WILL PROBABLY USE... TOP OPENINGS, WIDE SPEED RANGE, CRW - FUN, GOOD FOR WINGSUIT..." *NEVERTOOLOW

"IT HAS A FANTASTIC CRISP OPENING, FUN TO FLY AND A PREDICTABLE POWERFUL FLARE. AS ALWAYS PD GOT IT RIGHT. THIS PARACHUTE REALLY WORKS AS ADVERTISED." *TACTICO

PERFORMANCE DESIGNS
COMPARE
PULSE • SABRE2 • STORM • SPECTRE

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM/COMPARE4

*REVIEWS FROM DROPZONE.COM

#DreamOfFlight

Nyfiken på – från sidan 31

klubbarna för att hoppa större, med flera flygplan.

”Vi hade rejäla sommarläger i Borlänge och Karlsborg/Flugebyn med en imponerande liftkapacitet när alla stor-klubbarna gick ihop med sina flygplan”. Populärt var också det som kallades Hercules-boogiet som alltid anordnades i Lidköping.

1993 var Jesper med på en 44-manna som Sven Mörtberg anordnade på Romme flygplats hos Fallskärmsklubben Dala under just ett sommarläger. 1995 var det dags igen och Jesper var med på den nordiska 100-mannan där hoppare från både Sverige, Danmark och Finland deltog.

”Det blev ett nordiskt rekord och det var första gången jag hoppade med Johan Hansson som var organisatör för min grupp.”

Senare gjordes även ett försök på nordisk 130-manna som misslyckades, men den så kallade ”Storsvensken” med 107 svenska hoppare satt, vid försöket 1997.

”Det är fortfarande gällande svenskt rekord och jag minns att vi höll den i hela åtta sekunder.” En annan höjdpunkt i Jespers hoppkarriär var såklart även 60-

mannarekordet från 2015 när de satte två poäng från en Hercules i Karlsborg under Sven Mörtberg och Johans Hanssons ledning.

Filmade kalottformation

Jesper utbildade sig även till tandeminstruktör under den här tidsperioden och hoppade en del tandem under några år, 1995–2000, för att sedan göra ett längre uppehåll och ta upp tandemhoppningen igen först 2014. Förutom maghoppning började Jesper filma kalottformation, CF, mellan 2002 och 2003.

”Laget hette ’Team BC’ och var ett fyrmanna sekvenslag. Jag filmade dem i 350 hopp.” I laget som förändrades lite över tid ingick; Jimmy Sandberg, Per Högberg, Jonas Torstensson, Yvette Holman, Thomas Larsson och Sigge Klintman. Det blev tyvärr inga tävlingsframgångar för laget som egentligen höll hög klass.

”Vi åkte till Spanien och Frankrike och tränade tillsammans med engelska landslaget och vår coach Alan Fielding ansåg att vi kunde ha varit femte bästa laget i världen om vi hade haft möjlighet att tävla på VM. Vi tog guld 2003 i fyrmanna sekvens men ett samtida lag som tävlade i CF-rotation, ’Crewdoo’, var de som hade störst chans till medalj på VM, och hade tidigare tagit medaljer, så fick vi

inte någon ekonomisk stöttning av förbundet.”

Det har ändå blivit en hel del tävlande för Jesper som ett antal gånger ställt upp i olika lag i grenen tiomanna speedformation. Det har blivit några SM-medaljer genom åren. Två silver och en bronsmedalj. Även ett silver i CF tvåmanna sekvens på riksmästerskapet 2002.

Forts på sidan 34 ➤

Sextiomannarekordet 2015, poäng två och därmed komplett. Jesper i yttervägen, cirka klockan 10.30.

Team BC, kalottformation fyrmanna sekvens.

Elin, Jespers guddotter.

Gillar elevhoppning

Jesper tycker att elevhoppning är riktigt roligt, spännande och utmanande, genom åren har det blivit många hopp som instruktör. Med drygt 250 AFF-hopp har Jesper under de senaste åren varit engagerad i AFF/SFU-utbildningen på förbunds-nivå, både i tunneln och själva examiner-ingen.

”Jag brukar säga att förbundets krav på en blivande instruktör under exami-neringen, är ingenting jämfört med de krav som eleverna kommer att ställa på instruktören i verkligheten.”

Förutom elevhoppning hoppar Jesper numera mest formationshoppning på mage. Men har också under en period

Peter Ullström, vän och klubbkompis

”Jag träffade Jesper första gången 1994 när jag gick kurs för Bosse Olsson och Bosse Steen. Bra killar, men helt ointres-serade av att lära oss att packa. Då gled Jesper in och hjälpte till direkt och den noggrannhet och hjälpsamhet han visade genomsyrar allt han gör: han är den som alltid ställer upp och alltid är tydlig. Gör du rätt eller fel får du samma positiva respektive negativa feedback oberoende av vem du är. Han vet också vad han pratar om. Han är en av hoppsveriges kunnigaste hoppare. Får du ett råd av Jesper som du inte tänker följa – tänk över ditt beslut en gång till.

Det som gör Jesper helt exceptionell är dels hans vänskap – han är obrottsligt pålitlig oberoende av om det är med eller motgång. Dels är det hans humor. Han kan som ingen annan vara hysteriskt rolig utan att röra en min.

Att han sedan leder ligan med flest reservdrag under samma dag är nå-got helt annat.”

satsat på vingoverall och valde då att byta ut sin förra skärm, en Velocity 90, till en bättre skärm för vingoverallsflygning, en Storm 120. 2016 genomfördes ett svenskt rekord i vingoverallsformation med sju personer där Jesper deltog.

”Jag kan tänka mig att delta på fler rekord och även tävla mer i framtiden, men framförallt vill jag ägna mig åt den hoppning som jag tycker är rolig och det kan variera, jag är inte helt läst i någon speciell typ. Att åka ut till klubben en fin tisdagskväll och göra ett lågliftshopp i solnedgången kan vara nog så fantas-tiskt.”

Satsar mer på karate

Jesper har varit relativt skadefri under alla år men 2014 var ett riktigt dåligt år för Jesper på alla plan: ”Först tappade jag en kristallskål över handryggen så att nerver och senor som gick till tummen skars av. Fem veckor senare fick jag en fraktur på en nackkota i samband med exit när det tiomannalag som jag ingick i tränade inför SM.” Det blev många månader med nackkrage och ovanpå allt gjorde flickvännen slut och det var fort-farande en kämpig tid eftersom båda för-äldrarna gick bort i cancer året innan.

”Det var ett otroligt tufft år och jag är så tacksam för mina fina vänner som hjälpte mig genom den här tunga perio-den i mitt liv.”

Jesper har på senare tid börjat trappa ner lite på hoppningen för att ge utrym-me för sitt andra stora intresse, karaten. Han började träna seriöst för tio år se-dan, och inför senaste graderingen till brunt bälte tränade Jesper 4–5 pass per vecka med totalt 7–10 timmars träning i veckan i tre månader innan.

”Karate passar mig bra och det är väl-digt utvecklande. Det handlar om viljan att utveckla sig, våga pröva nytt, inte backa för utmaningar och att få förtroen-de för sin egen förmåga. Jag får direkt feedback på allt jag gör i dojon och vi som tränar tillsammans under passen sporrar och uppmuntrar varandra. Det är också ett bra sätt att få kontakt med sin kropp och en bra träningsform eftersom den täcker in så mycket”.

Ett långt liv med hoppning

”Jag har gjort många minnesvärda hopp, som exempelvis ett DC3-hopp i Floridas solnedgång, eller ett formationshopp i mörker i Dalaklubben, men just nu vill jag satsa lite mer på min karate.”

Jesper ägnar också så mycket tid han kan med sin guddotter Elin som han älskar gränslöst. ”Jag bryr mig väldigt mycket om dem jag tycker om.”

Jesper tror att han om fem år jobbar kvar på sitt jobb som arbetsförmedlare

Nellie Kumpula, före detta elev till Jesper

”Jag träffade Jes-per första gången på Örebro Fall-skärmsklubb när min mamma gjorde sin konventionella kurs 2006. Hon hade honom som instruktör och kurs-ledare. Vi bodde i samma stadsdel i Örebro och han brukade hänga med oss ut på promenader och kåka pizza. Jag och min lillasyster följde ofta med min mamma och hennes man Chris-ter runt om i Sverige när de skulle hoppa fallskärm.

Jesper såg alltid till att jag och min syster hade filmer att kolla på, tidningar att läsa och fixade även så att vi kunde spela 'gamecube' ute på klub-barna så att vår mamma kunde slutföra sin kurs. Lite försiktig behövde jag dock vara eftersom han ibland snodde av mitt lördagsgodis. Jag träffade inte Jesper på några år eftersom min mamma slutade hoppa fallskärm. Men 2016 bestämde jag mig själv för att börja hoppa fallskärm, och då fick även jag honom som instruktör. Jag minns att Jesper var väldigt saklig och bestämd.”

och har börjat vara karatetränare. Han hoppas såklart på att träffa någon ny att leva med och självklart hoppar han fall-skärm.

Hoppningen kommer han aldrig att sluta med. Redan vid första hoppet 1988 när han hängde i skärmen, kände han att det var precis rätt, där han ville vara och att det var något han skulle göra länge.

”Allt faller på plats när jag lämnar ett flygplan. Då får jag perspektiv på mitt liv.”

Pelle Andersson

KONTAKTA SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ materiel på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot/vice ordförande/sekreterare: Oscar Cottrell,
e-post: oscar@cottrell.se
Ledamot/uppvisningsgruppen: Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com
Suppleant/kommunikation/presskontakt: Anna Oscarson,
e-post: anna.oscarson@gmail.com
Suppleant/tävling: Maria Sukhova,
e-post: maria.s97531@gmail.com

Valberedningen

Kent-Ove Ulander,
e-post: kentove.ulander@gmail.com
Sebastian Berglund,
e-post: zebber111@gmail.com
Stefan Burström, e-post: f94sbu@gmail.com

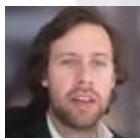
Vill du veta mer om

Skatter och avtal:
Kontakta Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikation och presskontakt: Anna Oscarson,
e-post: anna.oscarson@gmail.com
Försäkringsfrågor: Petter Alfsson-Thoor,
e-post: ri@sff.se, eller Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Materielkommittén: Erik Marsh,
e-post: eric@primalinstinct.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Lufrumsfrågor: Pelle Scherdin,
e-post: flygmyra@gmail.com
Försvarskommittén: Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Peo Humla,
ordförande

Oscar Cottrell,
vice ordförande

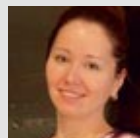
Stefan Nilsson,
kassör

Jens Grahn,
ledamot

Anna Oscarson,
suppleant

Maria Sukhova,
suppleant

Riksinstruktör
och kanslichef

Petter
Alfsson-Thoor

Kanslist,
medlemsärenden

Penny
Robertson-Pearce

www.sff.se

På hemsidan hittar du bland annat fakta,
information, nyheter om hoppning och tidningsarkiv.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

• Choose from red, royal blue or charcoal color pattern

• Available in a C yoke for main parachutes 120ft² through 190ft²

• Jump it just two weeks after order confirmation

• Most options available including full articulation and the SkyHook RSL

In Sweden contact:
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop

STOCK RIGS

www.sunpath.com

PIA Sustaining member of the PIA

Made with pride in Raeford, NC, USA
www.sunpath.com

NY HEMSIDA EFTER 20 ÅR
UFFESHOPPSHOP.SE

VÄLKOMMEN TILL UFFES HOPP SHOP

SVERIGES STÖRSTA FALLSKÄRMSAFFÄR
- SEDAN 1981

VÅRA PRODUKTER

HÖJD

HJÄLMAR

RIGGAR

FALLSKÄRMAR

OVERALLER

HJÄLMTILLBEHÖR

GLASÖGON

TANDEM

RESERVDELAR

KLÄDER

213

år i sporten

27400

hopp

35

cuttar

21400

reservpackningar

Efter 20 år har vi en ny hemsida. Besök oss på uffeshoppshop.se för att köpa din utrustning. Med vår erfarna personal som tillsammans har 27400 hopp så får du den hjälp du behöver. Välkommen!

Uffes Hopp Shop AB

Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås
021-355 750
info@hoppshop.se